

کَذَّبُوهُمَا
دو بارہ دروغ و کذب
دروغ و کذب
سَلَوْنَ
بے لے شوق
بے لے شوق
الرَّحْمَنُ
اللہ رحمن
دی نازل
يَعْلَمُ
پوہہ دے
تہ معلومہ دے
لَمُبِينٌ
بشکارہ
رسول دی
يَكْمُ
تاسوسکارہ
تاسوسکارہ
مَعَكُمْ
تاسوسرہ دے
وَجَاءَ
اور آئے
اتَّبِعُوا
پیروی و کفر
تاسوس دے
نَدُّونَ
لارہ و لاری

الحجۃ ۱۲

وقف غفران ۱۲

۱۲

وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۲۳﴾
وہ (عذر) کہادپارہ | چہ زہ عبادت و نہ کرم | دہنہ چاہے | پیدا لے کرم زہ | اوہم دہہ طرفتہ | بہ تاسو پستہ ورختی
اوہہ وجہ دہ چہ زہ دہہ (مالک) عبادت و نہ کرم چہ زہ پید کرم او تاسو قول بہ ہفتہ نہ پستہ ورختی
وَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِ
آیزہ و تبسم | بے لہ دہ نہ (نور) | معبودان | کہ چہرے | ارادہ و کبری | رحمن | ماتہ تکلیف رکوتہ | نو بہ کار بہرہ نہ
آیزہ خداے پر بیزدم او خان لہ داسے معبودان و تبسم چہ کہ رحمن خداے راتہ خہ ضرر رارسول و غواری نو دہ غوی
عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ ﴿۲۴﴾ إِنْ أَرَادَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۲۵﴾
زما | ددوی سفارش | ہیتم ہم | اونہ بہ دوی مخلص کبری | بیشک زہ بہ دہ وقت | بہ بشکارہ گمراہی کئے ہم
سفارش ہم ہیتم چہ کار راتہ نہ شئی اونہ ہم (ترے نہ) خلاصے شئی کہ زہ داسے و کرم نو بہ خرگندہ گمراہی کئے ہم پر یوزم
إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِ ﴿۲۵﴾ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ
بیشک ما | ایمان راؤہو | ستاسو بہ رب | پس تاسو زما خبرہ واوری | حکم و شو | داخل شہ | بہ جنت کئے | دہ و ویل
مستاسو بہ رب ایمان راؤہے دے پس زما خبرہ واوری | بخسری تہ و ویل شول چہ خہ تہ جنت و رنوزہ ہفتہ و ویل
يَلَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴿۲۶﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي
لے کاش! | چہ قوم زما | پوہہ شئی | بہ ذخیرہ چہ | بخشیدہ و کبرہ | ماتہ | زما رب | او زہ لے کرم
چہ کاش! زما قوم تہ داخبرہ معلومہ شوی چہ زہ خیل رب و بخشیدہ ، او بہ درو خلقو کئے لے
مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿۲۷﴾ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ
لہ عزتمند و نہ | او راؤنہ لیرے مونہ | ددہ بہ قوم | پس لہ دہ نہ | خہ لبکرے
شامل کرم - او مونہ دہ ہفتہ نہ پس دہ ہفتہ بہ قوم باند د (عذاب پارہ) آسمان نہ خہ لبکر راؤ کرے نہ
مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿۲۸﴾ إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ
لہ آسمان نہ | اونہ و و مونہ | رالیر و نیکی | نہ و و (خہ نور) | مکر | یوہ چنہ | پس ناگاہانہ دوی
دواؤ نہ لبکر راؤز و تہ زمونہ خہ حاجت و و ، ہفتہ (عذاب) خو بس یوہ چنہ قدر لہ وہ نو قول بہ ہفتہ درنگ
خَبِدُونَ ﴿۲۹﴾ يَحْسِرَةُ عَلَى الْعِبَادَةِ مَا يَأْتِيهِمْ مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا
بشارتہ مشوی اورشول | افسوس دے | بہ بند کانو باند | نہ دے راغلے دوی تہ | خوک رسول | مکر دوی و و
سارہ شول - ہلے افسوس! ددہ بند کانو بہ حال! چہ کلہ ہم ورتہ یورسول درغلے و و نو دوی
بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿۳۰﴾ أَلَمْ يَرَوْا كَمَا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنَ الْقُرُونِ
چہ ہفتہ پورے | بہ لے توئے کوئے | آیا دوی نہ دی کتلی | چہ خورہ ہلاک کمل مونہ | لہ دوی دہانہ | قومونہ
ورپورے خند اکانے کہے دے - آیا دوی دے خبرے تہ نہ گویا چہ مونہ ددوی نہ دہانہ خورہ امتونہ دے
أَتَهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يُرْجَعُونَ ﴿۳۱﴾ وَإِنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿۳۲﴾
چہ ہفتی بہ | ددوی طرفتہ | (چہ ہم) واپس لاری | اونہ دی خہ نور | مکر | قول بہ | مونہ تہ | حاضر کہے شئی
تلا کمل چہ پستہ بہ ورتہ رانہ شئی - او قول بہ زمونہ بہ دہانہ حاضر کہے شئی
مازل ۵

وَاٰیَةُ لَهُمُ الْاَرْضُ الْمَيِّتَةُ اَحْيَيْنَاهَا وَاَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا

اونحنہ دہ | دپارہ ددوی | زمکہ | مہرہ | چہ ژونڈی کولہ مونہ دا | او راو ویستلہ مونہ | لہ دے نہ | داتہ |

اودوی دپارہ یوہ نغنبہ مہرہ (اوجہ) زمکہ ہم دہ چہ مونہ ہفہ راژونڈی کولہ او غلے موترے نہ راو ویستلہ ، نو دوی

فَمِنْهُ يَاْكُلُوْنَ ۝۳۲ وَجَعَلْنَا فِيْهَا جَنَّتٍ مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّاَعْنَابٍ

پہلہ دغہ دانہ | دوی خوری | او جوہ کول مونہ | پہ دے کئے | باغونہ | د قجورو | او دانگورو

د ہفہ نہ خورکونہ کوی او مونہ پہ دے کئے د قجورو او دانگورو باغونہ جوہ کول ، او

وَفَجَّرْنَا فِيْهَا مِنَ الْعِيُوْنِ ۝۳۳ لِّیَاْكُلُوْا مِنْ ثَمَرِهٖۙ وَمَا عَمِلَتْهُ

اوروانے کولے مونہ | پہ دے (باغونہ) کئے | چینے | دپارہ ددے چہ دوی دغور | دیکلہ مہوونہ | اونہ دہ جوہ کولے

پہ دے کئے مو چینے جاری کولے - د دپارہ چہ دوی ددے باغونہ مہوونے و خوری او داغیزون

اَیْدِيْهِمْۙ اَفَلَا یَشْكُرُوْنَ ۝۳۴ سُبْحٰنَ الَّذِیْ خَلَقَ الْاَرْوَاجَ كُلَّهَا

لاسونہ دوی | نوایا دوی شکونہ کوی؟ | پاک دے | ہفہ ذات چہ | بیدائے کولے | جوہے | تولے

ددوی لاسونہ دی جوہ کوی نوایا دوی شکرونے نہ کوی؟ اللہ تعالیٰ ہفہ ذات کچا چہ ددے تولو غیزون جوہ کولے

مِمَّا تُنْبِتُ الْاَرْضُ وَمِنْ اَنْفُسِهِمْۙ وَمِمَّا لَا یَعْلَمُوْنَ ۝۳۵ وَاٰیَةُ

لہ ہفہ غنہ | چہ راٹو کوی؟ | زمکہ | او خیلہ ددوی لہ خانوونہ | اولہ ہفہ غنہ | چہ دوی لہ نہ پٹنی | اونحنہ دہ

ہم د زمکہ پہ زر غونہ کئے ، ہم پہ خیلہ پہ دوی کئے او ہم پہ ہفہ غیزون کئے چہ دوی تہ ہفہ معلوم نہ کلاو

لَهُمُ اللَّیْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَاِذَا هُمْ مُظْلَمُوْنَ ۝۳۶ وَاِذَا

دوی پارہ | شبہ | چہ مونہ راکارو | لہ ہفہ نہ | ورخ | پس ناگہانہ دوی | پہ تیارہ کئے شی

دوی دپارہ یوہ نغنبہ شبہ دہ چہ مونہ ترے نہ رنہ | ورخ راکارو | نو دوی پہ تیارہ کئے پاتے شی

وَالشَّمْسُ تَحْرٰی لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَاۙ ذٰلِكَ تَقْدِیْرُ الْعَزِیْزِ الْعَلِیْمِ ۝۳۷

او سور | روان وی | پہ خیلہ مقررہ لاسہ | دا | اندازہ دہ | د خدائے غالب | پوہہ

او (یوہ نغنبہ) نور دے چہ پہ خیلہ مقررہ لاسہ روان دے ، دا زبردست او پوہہ خدائے ترے اندازہ دہ

وَالْقَمَرُ قَدَرْنٰهُ مَنَازِلَ حَتّٰی عَادَ کَالْعُرْجُوْنِ الْقَدِیْمِ ۝۳۸

اوسپور منی | مقرر کول مونہ ددے | منزلونہ | تردے چہ | شی | پہ شان د قجورہ شاخ | زورہ

او مونہ سپور منی لہ منزلونہ مقرر کوی دی تردے چہ د قجورہ زہے خانیکے پہ شان ورہ پاتے شی

لَا الشَّمْسُ یَنْبَغِیْ لَهَاۙ اَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّیْلُ سَابِقُ

نہ خونور | مناسب دی | دہ دپارہ | چہ راو نیسی | سپور منی | اونہ شبہ | ورا ندیکدے دہ

نہ نور لہ د ممکنہ دہ چہ ہفہ (وہا ند شی او) سپور منی - راو نیسی ، او نہ شبہ د ورے نہ کئے

النَّهَارُ وَكُلٌّ فِیْ فَلَکٍ یَّسْبَحُوْنَ ۝۳۹ وَاٰیَةُ لَهُمْ اَنَّا حَمَلْنَا

لہ ورے نہ | او ہریو | پہ (خیلہ) دائرہ کئے | روان وی | اونحنہ دہ | دوی دپارہ | داچہ مونہ | اوچت کول

راتلے شی ، او ہریو پہ خیلہ خیلہ دائرہ کئے (لکھا دے) لامبوومی - او ددوی دپارہ یوہ نغنبہ دا دہ چہ مونہ

وَلَفَحَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَى رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿٥٠﴾

او پوکے پہ ڈھلے شی | پہ شہیلی کئے | پس ناکھانہ بہ دوی | لہ قبرونونہ | دخیل رب طرف تہ | بہ منہ و زرغلی
اوشہیلی بہ پوک وھلے شی نو دوی | قول بہ دقبرونونہ | دخیل رب طرف تہ | بہ منہ و روان شی

قَالُوا يَوْمَئِذٍ مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ

دو کہہ وائی | چہ ہائے افسوس | چا | راپا غولومونیز | لہ قبرونونہ زمونونہ | ہم دادہ | چہ | وعدے کرے دہ | رحمن
دایہ وائی چہ ہائے زمونونہ بد نصیبہ | دامونیز چا دقبرونونہ راپا غولو ؟ | ہم ہفہ قیامت دہ کوکم وعدہ چہ اللہ رحمن

وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥١﴾ إِنَّ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ

اوربتیا وئی دی | پیغمبران | نہ بہ وی دا (واقعہ) | مگر | یوہ درنہ چغہ | پس ناکھانہ بہ دوی | قول
کہے وہ اورسولانو واقعی ربتیا وئی دی وو۔ پس یوہ درنہ چغہ یہ وی ۔ او فوراً دوی قول بہ زمونونہ

لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٢﴾ فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ

مونونہ | حاضر کہے شوی وی | پس نن ورخ بہ | ظلم نہ کیری | پہ ہیٹ کس | ہیٹ ہم | او بدلہ بہ نہ شی درکے تاسو
وراند حاضر کہے شی ۔ پس نن (دقیامت پہ) ورخ بہ پہ ہیٹ ہیٹ ظلم نہ کیری او تاسوتہ بہ دھو غولونو

إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾ إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَاكُهُونَ ﴿٥٤﴾

مکو دھغہ | چہ تاسو بہ | کول | بیشک | اہل دجنت بہ | نن ورخ | پہ مشغول کئے | خوشحال وی
بدلہ ملاویری چہ تاسو بہ کول ۔ یقیناً جنتیان بہ پہ دغہ ورخ پہ خپلو مشغول کئے مشغول وی ۔

هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَكِئُونَ ﴿٥٥﴾ لَهُمْ فِيهَا

دوی | او ددوی بیبیانے بہ | پہ سورو کئے | پہ تختونو باند | تکیہ لکولی ناست وی | دوی دپارہ بہ | پہ دے کے
دوی او ددوی بیبیانے بہ د (اؤنود) سورولاند پہ تختونو باند تکیہ لکولی ناست وی ، دوی تہ بہ میوے و رکے

فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدَّعُونَ ﴿٥٦﴾ سَلَامٌ قَوْلًا مِّن رَّبِّ رَحِيمٍ ﴿٥٧﴾

میوہ وی | او دوی لہ بہ وی | ہغہ چہ دوی غواری | سلام | پہ فرمائیے شی | د مہربان رب لہ طرف نہ
شی او چہ غواری ہغہ بہ بیامومی ۔ د مہربان رب لہ طرف نہ بہ پرے سلامونہ وئیے شی ۔

وَأَمَّا زُورُ الْيَوْمِ أَيُّهَا الْمَجْرُمُونَ ﴿٥٨﴾ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَبْنَىٰ أَدَمَ

اوجداشی | نن ورخ | اے مجرمانو ! | آیا ماحکم نہ وو درلیرے | ستاسو طرف تہ | اے اولاد آدم
او (مجرمانو تہ ووئیے شی) | اے مجرمانو ! تاسو (دوی نہ) جداشی ۔ اے کادم اولاد ! آیا ماسونہ دے خبرے وعدہ نہ وہ

أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٥٩﴾ وَأَنْ

چہ | تاسو عبادت نہ کوئی | د شیطان | بیشک دے | ستاسو | دشمن دے | بشکارہ | او اچہ
اچے چہ د شیطان عبادت نہ کوئی ؟ ہغہ ستاسو بشکارہ دشمن دے ۔ او اچہ (عوف)

اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦٠﴾ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ

عبادت و کفری زما | دادا | لاسہ | سبہ | او بیشک | گمراہے کرو | لہ تاسونہ
زما عبادت کوئی ، ہم داسہ نیغہ لاسہ دہ ۔ او ہغہ پہ تاسو کئے دیر خلق

جِبِلًا كَثِيرًا ۱۰۸ اَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ۱۰۹ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي

مخلوق | دیر | نو آیا تاسو عقل نه لرئ ؟ | دادے | دهغه | دوزخ | دکوم چه

کُنْتُمْ تُوعَدُونَ ۱۱۰ اَصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۱۱۱ الْيَوْمَ

تاسو سره وعدا شوے وه | داخل شئ دے ته | نن ورځ | په سبب دېچه | تاسو به کفر کولو | نن ورځ به

خَتَمْتُ عَلَىٰ اَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا اَيْدِيَهُمْ وَتَشْهَدُ اَرْجُلُهُمْ

مونږ مهر و لگوو | ددوی په ځلو باندې | او غبرگه وکړي مونږ سره | لاسونه ددوی | او کواهي به ورکړي | بڼې ددوی

بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۱۱۲ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ اَعْيُنِهِمْ

په هغه | چه دوی به کول | او که چرې | مونږ وغواړو | نو نابوده به کړو مونږ | سترگې ددوی

فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّىٰ يُبْصِرُونَ ۱۱۳ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ

پس دوی به وړاندې کيدی | لارې طرف ته | پس له کوم ځايه به | دوی دوينی | او که چرې وغواړو مونږ | نو مسخ به کړو مونږ دوی

عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ۱۱۴ وَمَنْ نَعْبُدْهُ

ددوی په ځايونو | وس به ونه شي ددوی | د تيريدو | اونه به دوی بېرته راوگرځي | او د چاچه | مونږ غواړو وږو

نُنْكِسُهُ فِي الْخَلْقِ ۱۱۵ اَفَلَا يَعْقِلُونَ ۱۱۶ وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ

بياضعيف کړو | په مخلوق کيڼې | نو آیا دوی عقل نه لري | اونه دی | ښودلی مونږ دکا نه | شعرو ښی

وَمَا يَنْتَبِهُ لَهُ ۱۱۷ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ ۱۱۸

او | نه دی مناسب | ده د پاره | نه دے دا | مگر | نصيحت | او قرآن | ښکاره

لِيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقُّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ۱۱۹

چه ددوی پروي | هغه څوک | چه دی | ژوندے | اوتابینه شي | خبره (حجت) | په کافرانو باندې

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ اَيْدِيُنَا اَنْعَامًا

آيا نه دي کتلې دوی | چه مونږ جوړ کړل | دوی د پاره | له هغه نه | چه جوړ کړل | زموږ لاسونو | څاروی

اَوَلَمْ يَدَّبْحُوا ۱۲۰ اَفَلَا يَدَّبْحُوا ۱۲۱ اَفَلَا يَدَّبْحُوا ۱۲۲

آيا دا خلق دے ته نه گوري | چه مونږ ورله | په خپل لاس باندې | جوړ وکړو څيزونو نه څاروی | راپيد کړل

وَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ

آیاتہ دے | ہفہ ذات چہ | پیدائے کھل | آسمانوں | اوزمک | قادر | پہ دے چہ |

یَا هَـذَا اللَّهُ تَعَالَىٰ جَاہِہ آسمانوں | اوزمک پیداکھل | پہ دے خبرے قادر نہ دے چہ ہفہ بہ ددوی

يَخْلُقُ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلْقُ الْعَلِيمُ ۝۸۱ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا

پیداکری | پہ شان ددوی | ولے نہ | ہم دھر خہ پیداکوئیک | پوہہ دے | ددہ حکم خوداے دے | ہکد چہ

غویہ نور (خلق) پیداکری ؟ ولے نہ ! ہم ہفہ خہ پیداکوئیک | اوزمک دے | دہفہ شان دادے چہ غہ وقت

أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝۸۲ فَسُبْحَنَ الَّذِي

دلا دہ وکری | دختہ غیز | نو دے فرمائی | ہفہ غیزہ | چہ شہ | پس ہفہ شی | پس پاک دے | ہفہ ذات چہ

ہفہ دختہ غیز ارادہ وکری نور تہ وائی چہ شہ نو ہفہ شی - پس پاک دے ہفہ اللہ تعالیٰ

بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝۸۳

پہ لاس کئے ددہ | بادشاہی دہ | دھر | غیز | اوطرف ددہ تہ | بہ تاسو واپس کرکھوئے شی

چہ دچا پہ لاس کئے دھر یو غیز پورہ پورہ اختیار دے | اوتاسو تہل بہ ہفہ تہ پستہ ورکھی -

سُورَةُ الصَّحْفِ مَكِّيَّةٌ وَهُوَ مَائَةٌ ۝ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورہ صفت پہ مکہ کئے نازل شواوہ | شووع | داللہ پہ نوم چہ نوے مہر با دیر زیارم کوئیک دے | دے کئے ۱۸۲ آیتوں اوہ رکوع کئے دے

داللہ پہ نامہ شروع کوم چہ نوے مہربان دیر زیات رحم خاوند دے

وَالصَّحْفُ صَفًّا ۱ فَالزَّجْرَاتِ زَجْرًا ۲ فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا ۳ إِنَّ

قسم دہ پہ صف تہ نو فرشتہ باند | پس قسم دہ پہ ہفہ تہلی چہ شہ وکی دہ شہلوسہ | بیاتلاوت کوئیکو | ذکران | بیشک

قسم دہ پہ ہفہ تو کوچہ پہ صف نو کئے پہ قطار ولاہی او پہ ہفہ کسانوچہ (شیطان) پہ ملک رکھی او پہ ہفہ کسانوچہ ذکران تلاوت کوئیک

الْهَكْمُ لَوَاحِدٌ ۴ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ

ستاسو معبود | یودے | چہ رب دے | دآسمانوں | او دزمک | اوہفہ غہ چہ | ددوی پہ میہ کئے دے | اوربک

ستاسو معبود یودے - ہفہ دآسمانوں او دزمک او ددے ترمیغہ دتو لو غیزو نورب دے او دتہراختلو

الْمَشَارِقِ ۵ إِنَّا زَيْنًا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ ۶

دمشروقون | بیشک | مونہر بنیاشت وکرہ | آسمان | ددنیا تہ | پہ بنیاشت | دستور سورہ

دنیاو نورب دے - دامونیرہ یوچہ ددنیا آسمان مو پہ یو عجیبہ رونق یعنی پہ ستورو بنیاشتہ کرے دے

وَحِفْظًا ۷ مَنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ ۸ لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَاِ الْأَعْلَىٰ

اوپچہ مو دساتلو | لہ ہر شیطان | سرکش تہ | غورہ نہ شی ایبوسے | طرف دفرشتہ | اعلیٰ تہ

او دہریو سرکش شیطان نہ مو دہفہ حفاظت کرے دے - (شیطانان) (دفرشتہ) مجلس اعلیٰ ہیہ خبرہ نہ شی

وَيُقَدَّرُونَ ۹ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ۱۰ دُخُورًا ۱۱ وَلَهُمْ عَذَابٌ

اودوی ویشٹے شی | لہ ہر | طرف نہ | دتہنولو دپارہ | اودوی دپارہ | عذاب دے

اوتہک اوتہ طرف نہ ددوی دتہنولو دپارہ پہ دوی باند (سروئیک) غورہ لے شی او ددوی دپارہ دانسی

وَاصْبِ ۱۰ إِلَّا مَنْ خُطِفَ الْخُطْفَةُ فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ ثَاقِبٌ ۱۱

ہمیشہ | مکرہفہ شوک | چہ راوتنبوی | بورا تبتول | نورپے شی دے پے | شعلہ | سوزوے | عذاب دے - البتہ کہ چاہے چرتہ یونیم خیر و تبتول نو یوہ گرمہ خلدہ شعلہ ورپے و روانہ شی

فَاسْتَفْتِهِمْ أَهْمُ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا ۱۲ إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ

پس تپوس و کہہ لہ دوی | آیا د دوی | پید اکول ویر سخت دی | یاد ہفہ چاہے | پید اکول مونز | بیشک مونز پید اکول دوی نو د دوی نہ تپوس و کہہ چہ دے خلقو پید اکول سخت دی | یاد ہفہ تو لو غیرو نو کوم چہ مونز پید اکول دی | مونز دا خلق دے یوے

مِنْ طِينٍ لَا رَيْبَ ۱۳ بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ ۱۴ وَإِذَا ذُكِّرُوا

لہ ختہ | مینے نہ | بلکہ | تعجب و کروت | او دوی توے کوی | او ہر کہ چہ | دوی نصیحت کوے | خلیسنا کے ختہ نہ | راپید اکول دی | بلکہ تہ خود د دوی پہ انکا تعجب کوے او دوی (پہ یا پوس) خند اکانے کوی او ہر کہ چہ دوی

لَا يَذْكُرُونَ ۱۵ وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخَرُونَ ۱۶ وَقَالُوا إِن هَذَا

(نو) دوی نصیحت قبولی | او ہر کہ چہ | دوی وینی | خہ غصہ | نو دوی نے پہ خند او خلی | او وائی | نہ دی | دا (خہ نور) پوہوے شی نو دوی نہ پوہیری - او ہر کہ چہ دوی یوہ مجرہ وینی نو پہ ہفہ پوس ملنہ کوی - او دا ووائے چہ داخو

إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۱۷ إِذَا دَامَتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ۱۸ إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ۱۹

مکر | جادو | بنکارہ | آیا ہر کہ چہ مونز مرہ شو | او غا و کشو | او ہر دوی | آیا مونز بہ | دوبارہ راپاغلے شو | بنکارہ جادو دے - آیا ہر کہ چہ مونز مرہ شو او خاورے او ہر دوی شو نو لایسا بہ راژوندی کیرو ؟

أَوْ آبَاءُنَا الْأَوَّلُونَ ۲۰ قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ ۲۱ فَإِنَّمَا هِيَ

آیا زمونز پلاران | پھوئی (ہم) | ووائے | ہو (صنوع) | او تاسو بہ | ذلیل یی | پس ہفہ خوبہ دی او آیا زمونز پلاس نیکہ بہ ہم لا راژوندی کیڑی ؟ تہ ووائے ہو | او تاسو بہ ذلیل او خوار یی - قیامت بہ بس ہیلہ

زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ۲۲ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ۲۳ وَقَالُوا يُوَيْلَنَا هَذَا يَوْمُ

یوہ چغہ | پس ناگہانہ بہ دوی | کوری | او دوی بہ وائی | ہائے زمونز بد بختی | ہم دادہ | ورخ | یوہ چغہ وی نو دوی تول بہ لیدل کتل شروع کری - او دا بہ ووائے چہ ہائے زمونزہ بد نصیبی ! دا خود قیامت

الَّذِينَ ۲۴ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۲۵ أَحْسَرُوا

دجرا | ہم دادہ | ورخ | ذبیط | کومہ چہ بہ | تاسو دروغ گنہ | راجمع کری ورخ (پہ) (بنییا) راغلہ | دا ہم ہفہ ذبیط ورخ دہ چہ تاسو بہ دروغ گنہ | قول ظالمان خلق

الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَرْوَاهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ۲۶ مِنْ دُونِ اللَّهِ

کوموچہ | ظلم و کرو | او د دوی ملکی | او د کومو | چہ دوی عبادت کوو | د اللہ نہ سیوا | او د ہغوی ملکی او ورسرہ د ہغوی معبودان راجمع کری چہ د اللہ نہ بفر بہ نے دوی عبادت کوو

فَأَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ ۲۷ وَقِفُوهُمْ ۲۸ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ۲۹

پس تاسو وینائی دوی | لاسرا | د دوزخ | او را بسار کری دوی | بیشک لہ دوی | بہ تپوس کوے شی او بیا دوی د دوزخ پہ لاسرا روان کری | او دوی را بسار کری دوی نہ بہ یوہ پوشتہ کیڑی

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ۚ بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ۝۳۶

خداوند توپه تاسو | چه ديويل سره مدد نه کوئ | بلکه | دوی | نن ورځ | فرمانبردار دی -
چه داوس خه چل دچه تاسو ديويل امداد نه کوئ | بلکه دوی قول به په دغه ورځ (د شرم نه) سرونه ټيټ ولاړ دی -

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۝۳۷ قَالُوا إِنَّا كُنَّا

اورا مخ په شى | خه له دوی نه په خنوباندي | چه له یو بل نه په تپوس کوی | دوی به وائی | بیشکه تاسو
اویو بل ته به وگوری او تپوسونه به شروع کړی - | مریدان به ورته ووائی چه تاسو به په مونږ

كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ۝۳۸ قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۝۳۹

را تلئ - مونږ ته | له ینی طرف نه | دوی به وائی | بلکه | نه وئ تاسو | مؤمنان
باندی د ینی د دے نه دیر په زور کښه راتللئ | مشران به وژ جواب ورکوی چه نایکه تاسو خو به په خپله ایمان نه را وړو -

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَغَيْنَ ۝۴۰

اونه دو | زمونږ | په تاسو باندی | خه زور | بلکه | دوی تاسو | خلق له حد نه تیریدونی
او زمونږ خو په تاسو خه زور نه وو | خوتاسو به په خپله سرکشی کوله -

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا ۖ إِنَّا لَذَائِقُونَ ۝۴۱ فَأَعْوَيْنَا كُنَّا

پس ثابته شوه | په مونږ باندی | خبره | زمونږ د رب | بیشکه مونږ | څکوونکی یو | پس مونږ به لارے کړئ تاسو | بیشکه مونږ
نواوس په مونږ ټولو باندی د خپل رب خبره ثابته شوه | اوس مونږ ضرور (د عذاب) مزه څکو بیشکه چه مونږ تاسو گمراه کړئ (خو مونږ

كُنَّا غَوِينَ ۝۴۲ فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ۝۴۳

دو | به لارے | پس بیشکه دوی به | په دغه ورځ | په عذاب کښه | شریک دی -
په خپله هم گمراه وو ، نو دا قول به په دغه ورځ په عذاب کښه شریک دی -

إِنَّا كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ۝۴۴ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ

بیشکه مونږ | هم دغه شان | کوو | د مجرمانو سره | بیشکه دوی | دو (داسه) | چه هرکله به | وویل شو
مونږ داسه مجرمانو سره هم دغه شان کوو | دوی داسه خلق دوه ورته به وویل شو چه د

لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ۝۴۵ وَيَقُولُونَ إِنِّي لَأَنذَارُكُمَا

دوی ته | چه نشته د بل څوک معبود | سیدو د الله نه | نو دوی به تکبر کولو | او دوی به وویل | چه آیا مونږ پریدو
الله نه بغیر بل معبود نشته ، نو دوی به تکبر کولو - | اودا به وویل چه آیا مونږ د یو لیونی

الْهَتَا لَشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ ۝۴۶ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ

خپل معبودان | دپه وینا د یو شاعر | دیوانه | بلکه | دغه خوراکی | حق (دین) | او دغه تصدیق د کړو
شاعر په وینا خپل معبودان پریدو ؟ نا ؛ بلکه دے پیغمبر یو رښتینی دین راوړے دے او د ټولو پیغمبرانو

الْمُرْسَلِينَ ۝۴۷ إِنَّكُمْ لَذَائِقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ۝۴۸ وَمَا تَجِدُونَ

د پیغمبرانو | بیشکه تاسو | څکوونکی یئ | د عذاب | دردناک | اویو له به نه شئ درکولے
تصدیق کوی - | تاسو ټول به د دردناک عذاب خوند څکئ - | او تاسو ته به نور خه نه

مَنْزِل ۶

ثاقب ۱۰
سوزونه
د روانه شوی
لَقْنَهُمْ
پیداکړل دوی
دا خلق د یو
د کړو
دوی ته نصیحت کړئ
هرکله چه دوی
ان هذا
دی | دا رښه نور
چه دا خو
توتون ۱۱
را پاخله شوی
کیرو
کماهی
نه خو به دی
به بس هیله
یوم
۱۲ | ورځ
خود قیامت
حشر د
جمه کړئ
المان خلق
دین الله
ه نه سیدو
عبادت کوو
ن
کولے شئ
پیری

إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۳۷﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿۳۸﴾

مگر | دھنڌه | ڇه تاسو به ڪول | مگر | بندگان ڏاڻه | خالص ڪري شري
خو بس ڪش ڏ خپل عمل بدله به درڪول شري ، مگر ڏاڻه نقالي مخلص بندگات به ڏ عذاب نه خلاص وي

أُولَٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ﴿۳۹﴾ فَوَاكِهِ ۖ وَهُمْ مُكْرَمُونَ ﴿۴۰﴾

هم داخل ڏي | ڇه دوي پاره | رزق ڏي | معلوم | ميوه | او دوي به | عزتمند وي -
هغوي له داسه خوراڪو نه مقرر ڏي ڇه ڏي حال معلوم ڏي ، قسم قسم ميگو ڏي او هغوي به ڇير په درناوي ناست وي -

فِي جَنَّتٍ النَّعِيمِ ﴿۴۱﴾ عَلَى سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ ﴿۴۲﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ

په باغون ڪي | د نعمت | په تختون باند (به وي) | يوبل ته هئامخ | گرڇول به شري | په دوي باني
ڏ آرام په باغون ڪي ، په تختون په يوبل ته مخاخر ناست وي - ڏ بهيدونکو شرايو ڏ ڏ ڏ جامونه

بِكَاسٍ مِّن مَّعِينٍ ﴿۴۳﴾ بِيضَاءٍ لَّذَّةٍ لِلشَّرِبِينَ ﴿۴۴﴾ لَا فِيهَا

يو جام | له جاري شرابونه | سپين | خون وړو ڏي | خښونکو نه | نه به په دے ڪي
به پرے گرڇول شري ، ٽڪ سپين ڇه ڏ خښونکو پاره به ڇير خون ڏاڪ وي ، نه به پرے سر

عَوْلٌ وَلَا لَهُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ ﴿۴۵﴾ وَعِنْدَهُمْ قَصْرٌ

درد ڏسروي | اونه به دوي | له دے نه | نشه شري | او دوي سره (به شري) | بنڪه ساتون ڪي
گرڇوي او نه به ورله په عقل ڪي فتور راولي - او ورسره به ڏ حيانه بنڪه ڪون ڏ غوڻو

الطَّرْفِ عَيْنٍ ﴿۴۶﴾ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ ﴿۴۷﴾ فَأَقْبَلَ

ڏ نظر | غوڻو ستر ڪو والا | لڪ ڇه دوي | اڪي ڏي | په پرده ڪي پٽه ڪي شوي | پس را هئامخ به شري
ستر ڪو والا شري - لڪ ڇه اڪي په پرده ڪي سنبال پٽه پرته وي - نو بيا هغوي به

بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿۴۸﴾ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ

ڇنه له دوي نه | په ڇو باند (اد) په خپل مينځ ڪي پتوسو ڪوي | وٻه وائي | يو ويو ڪي | له دوي نه
يو بل ته هئامخ شري او ڇوسونه به ڪوي - يوتن به په ڪي ووائي ڇه زما يو

إِنِّي كَان لِي قَرِينٌ ﴿۴۹﴾ يَقُولُ ءَأَن تَك لِمَنِ الْبَصَدِ قَيْنٌ ﴿۵۰﴾

بيشڪه دو زما | يو ملڪري | هغه به وييل | ڇه آيت ڏي | له تصديق ڪوون ڪو نه؟ | آيا هر ڪڇ
ملاقا ڏو ، هغه به ماته وييل ڇه آيا ته (هم) ڏ قيامت تصديق ڪوے؟ آيا مونږ

مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّعِظَامًا ءَأَن تَك لِمَنِ الْبَصَدِ قَيْنٌ ﴿۵۱﴾ قَالَ هَلْ

مونږ مړه شو | او شومونږ | خاورے | او هڏو ڪي | (نو) آيا مونږ ته به | بدل ڏاڪول شري | ارشاد به وئي | آيا
ڇه مړه شو | او خاورے | او هڏو ڪي شونو آيا مونږ ته به جزا يا سزا ڏاڪول شري؟ ورتنه به وڏيل شري ڇه

أَنْتُمْ مَّطْلَعُونَ ﴿۵۲﴾ فَأَطْلَعَ قَرَاهُ فِي سَوَاءٍ الْجَحِيمِ ﴿۵۳﴾ قَالَ

تاسو | ڪٿل غواڙي؟ | پس دے به وگوري | نو وٻه ويني | په مينځ | ڏ دوزخ ڪي | دے به ووي
تاسو (په هغه ڀي) بنڪه ڪٿل غواڙي؟ نو هغه به وگوري او خپل ملڪري به ڏ دوزخ په مينځ ڪي پرتو بيا مومي - ڏ به ووي

ثَاللهُ اِنْ كِدْتَ لَتَرْدِيْنَ ۝۵۶ وَكَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ

تم پہ اللہ! نزد سے وکتہ دے نہ | چہ زہ بہ و ہلاک کر دے | او کہ پختہ نہ | فضل | زما در ب | نوزہ بہ ضرور دم
چہ قسم دے پہ اللہ! تاخو زہ تباہ کولم - او کہ پہ ما خیل رب فضل شوے نہ دے ، نوزہ بہ ہم دے

مِنَ الْمُحْضَرِّينَ ۝۵۷ اَفَمَا نَحْنُ بِمَبْتَلَيْنِ ۝۵۸ اِلَّا مَوْتَتَنَا

لہ حاضر کے شو (مجرمان) نہ | پس آیا نہ یو | مونہ | مرہ کید وکی | مگر | مرہ کیدل زمونہ
ستا | راہیو لے شوے دم - آیا (دایقینی نہ دہ چہ) مونہ بہ بیا شرو؟ سیوا (د دنیا) دہرو مبی

الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَدَّيْنِ ۝۵۹ اِنَّ هَذَا هُوَ الْفَوْزُ

دہرو مبی حل | او نہ یو مونہ | عذاب را کرے شوونہ | بیشک | ہم دا دہ | کامیابی
مرگ نہ او نہ بہ چرے راتہ عذاب را کولے شی؟ بیشک دا دیرہ لویہ کامیابی

الْعَظِيمُ ۝۶۰ لِيَمِثِلْ هَذَا فليَعْمَلِ الْعَمَلُونَ ۝۶۱ اَذَلِكْ خَيْرٌ

دیرہ لویہ | دہ اسے (کامیابی) دپارہ | پکاری چہ عمل وکی | عمل کوونکی | آیا دا دہ | شبہ
دہ - ہم دہ اسے کامیابی دپارہ عمل کوونکو لہ عمل کول پکاری آیا دامیلمستیا غورہ

ثَرًّا اَمْ شَجَرَةً تَخْرُجُ فِيْ اَصْلِ الْجَحِيْمِ ۝۶۲ اِنَّا جَعَلْنَهَا فِتْنَةً لِّلظَّالِمِيْنَ ۝۶۳

میلستیا | یا | او نہ | دز قوم | بیشک مونہ جو کر دہ | یو آزمینیت | د ظالم نو دپارہ
دہ اد کہ دز قوم او نہ؟ مونہ دعوانہ د ظالم نو دپارہ یوہ فتنہ د عذاب جوہ کرے دہ

اِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِيْ اَصْلِ الْجَحِيْمِ ۝۶۳ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ

بیشک دا | یوہ او نہ دہ | چہ راوئی | پہ میں | ددوخ کنے | چہ غونچہ دھف | لکہ ہفہ | چہ دی
دغہ یوہ داسے او نہ دہ چہ ددوخ پہ ویخ کنے را تو کسیری - دھف غونچہ داسے دہ لکہ د مارانو

الشَّيْطٰنِ ۝۶۴ فَانَّهُمْ لَا يَكُوْنُ مِنْهَا فَمَا لُوْنٌ مِنْهَا

دماراتو | پس بیشک دوی بہ | خامی خوری | لہ ہفہ نہ | بیا کہ بہ کوی دوی | لہ ہفہ نہ
چہ - نو دوی بہ دھف نہ غوراک کوی - او ہم دھف نہ بہ خیت

الْبُطُوْنِ ۝۶۵ ثُمَّ اِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيْمٍ ۝۶۶

خیت | بیا بہ | بیشک دوی دپارہ | ددے پاس | مگر ددوونو دوی | لہ بیشک دوی او بوتہ
دکوی - بیا بہ ورتہ ددے د پاسہ بیشک دے خربوڑنے او بہ ورکولے شی -

ثُمَّ اِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَا اِلٰى الْجَحِيْمِ ۝۶۷ اِنَّهُمْ اَلْفَوْا اَبَاءَهُمْ

بیا | بیشک | برتہ کر خیدل ددوی بہ | طرف ددوخ تہ دوی | بیشک دوی | موندلی وو | خیل پلارنیکہ
بیا بہ دوی لہ ددوخ طرف تہ واپس کر خیدل وی - بیشک دوی خیل مشرات گمراہ

ضَالِّينَ ۝۶۸ فَهُمْ عَلَىٰ اَثَرِهِمْ يَهْرَعُوْنَ ۝۶۹ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ

بے لاسے | پس دوی (ہم) | دھوئی دقد مہ نشان | پہ منہ روان وو | او بیشک بے لاسہ شوو | دلا ندلہ دوی
موندلی وو - نو دوی ہم ورپے قدم پہ قدم پہ منہ روان وو - او ددوی نہ دواند ہم اکثر غوائی

أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ ۝ فَانْظُرْ

دیر | پخوانی خلق | او بیشکه | مونږ لیدلی وو | په هغوی کې هم | ویردنی | پس وکوره |
خلق کبراه شوی وو - او مونږ په هغوی کې هم ویردنی لیدلی وو - نوته وکوره |

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذِرِينَ ۝ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ۝

څنګه | شو | انعام | د ویرولی شوو | سیوا | د بندګانو | د الله | خالص کړی شوی نه
د هغه ویرولی شو خلقو انجام څه شو ؟ سیوا د الله تعالی د خاصو بندګانو ته -

وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلْنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ۝ وَنَحْنُ أَهْلُهُ

او بیشکه | آواز وکړو مونږ ته | نوح | پس (مونږ) څه بڼه | جواب ورکړو نیکو | او خلاصه ورکړو مونږ ته | او دده کوروالو ته
او نوح مونږ ته آواز وکړو - نو مونږ ډیر ښه قریاد رس یو - او مونږ هغه هم او د هغه د کور خلق هم

مِنَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ ۝ وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ۝ وَتَرَكْنَا

له مصیبت | ډیر لوی نه | او کړو مونږ | اولاد دده | هم دوی باقی پاتې کیدونکي | او پریښودله مونږ
د ډیر دروند غم نه خلاص کړل - او صرف هم د هغه اولاد مو باقی پاتې پریښودو - او په وروستور اتلونکو

عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ۝ سَلَّمَ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ۝ إِنَّا كَذَلِكَ

په ده (ثانیګه) | په وروستور اتلونکو خلقو کې | سلام دوی | په نوح باند | په ټولو جهانو کې | بیشکه مونږ | هم دغه شان
خلقو کې مو دا خبره د هغه د پاره پاتې پریښودا څه په ټول مخلوق کې د په هغه سلام ویل شوی - مونږ نیکانو له هم

نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝ ثُمَّ اغْرَقْنَا

جزا ورکړو | نیکانو خلقو ته | بیشکه د | زموږ له مؤمنانو بندګانو نه دے | بیا | غرق کړل مونږ
د غصه بدله ورکړو - هغه زموږ یو ایسا بندار بند و - بیا مونږ خلق (یعنی کافران)

الْآخِرِينَ ۝ وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ ۝ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ

نور خلق | او بیشکه | دده د طریقو په خلقو کې | ابراهیم هم وو | هر کله څه راغی | خپل رب ته
دوب کول - او د هغه د طریقو په خلقو کې ابراهیم (هم) وو - څه خپل رب ته په صفاروغ

يَقْلِبُ سَلِيمٌ ۝ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ۝

په زهه | صفاسره | هر کله څه وویل | خپل پلار ته | او خپل قوم ته | د څه څیز | عبادت کوئ تاسو ؟
زه څه متوجه شو - څه وخت څه هغه خپل پلار ته او خپل قوم ته وویل څه تاسو د څه څیز عبادت کوئ ؟

أَيُّهَا إِلَهَةُ دُونِ اللَّهِ تَرِيدُونَ ۝ فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

آیا دروغو | معبودان | سیوا | د الله نه | تاسو غواړئ | پس څه خیال د ستاسو | په رب د ټولو جهانونو
آیا د الله تعالی نه بغیر څان له دروغو معبودان لټوئ نو د رب العالمین په حق له ستاسو څه خیال دے ؟

فَنظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ۝ فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ۝ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ

بیاده وکتل یو نظر | ستورو ته | بیا وویل | بیشکه زه | بیماریم | پس دوی وپس شول | له ده نه
یار ابراهیم | د ستورو طرف ته وکتل - او د الله وویل څه زه ناجویم - غرض دا څه هغوی تره نه لاله

مَذْبِیْن ۱۰۰ فَرَاغَ اِلَى الْهَيْتِهِمْ فَقَالَ اَلَا تَاْكُلُوْنَ ۝۱۱ مَا لَكُمْ
 شَا کړوئکې | پس په پټه ورغې دے | د دوی معبودانو ته | پس دے وئیل | آیا تاسو خوړئ نه ؟ | غه وشول په تاسو
 روان شول - ابراهیم د هغوی معبودانو ته ورغے نو ورته ئے وئیل چه آیا تاسو خوراک غنجاک نه کوئ ؟ داغه دربان
 لَا تَنْطَقُوْنَ ۱۰۱ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِیْنِ ۱۰۲ فَاقْبَلُوْا اِلَیْهِ
 چه تاسو خبرے نه کوئ | پس متوجه شوئ | په دوی باندې | په وهلو | په بڼی لاس سره | پس راغی مخه شول دوی د دے ته
 وُشو، تاسو خبره هم نه کوئ ؟ بیا په بڼی لاس یعنی پورے قوت سره ئے د دوی ماتول شروع کړل - نو هغه خلق ور له په منځه
 یَزِفُوْنَ ۱۰۳ قَالَ اَتَعْبُدُوْنَ مَا تَتَّخِثُوْنَ ۱۰۴ وَ اللّٰهُ
 په منځه | د دے وئیل | آیا تاسو عبادت کوئ | د هغه غه چه | تاسو ئے پخپله تراشئ | او | الله
 (پسینه) راغلل - ابراهیم ورته وئیل چه تاسو د هغه بتا نو عبادت کوئ چه په خپلو لاسونو ئے تراشئ - حال دا چه تاسو هم
 خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُوْنَ ۱۰۵ قَالُوا ابْنُوا لَهٗ بُنْيَانًا فَاَلْقُوْهُ
 پیدا کړئ تاسو | او غه چه | تاسو جوړوئ | دوی وئیل | جوړ کړئ | د دے د پاره | یو مکان | پس وچوئ دے
 او تاسو جوړ کړئ ټول غیزونه هم موف الله پیدا کړئ دی، هغوی وئیل چه د دے له یو اوس تیار کړئ نو دے په سورانکار
 فِی الْجَحِیْمِ ۱۰۶ فَاَرَادُوْا بِهٖ کَيْدًا فَجَعَلْنٰهُمْ اِلَاسْفَلِیْنَ ۱۰۷
 په ډیر اوس کینے | پس اراده وکړه دوی | د دے خلاف | د قریب کولو | پس مونږ کړل دوی | بڼه ښکته
 کینے ور د غورزوئ - غرض دا چه هغوی د ابراهیم خلاف سازش وکړو نو مونږ هغوی ښکته و غوزول - او
 وَقَالَ اِنِّیْ ذَا هِبٌ اِلَی رَبِّیْ سَیْهْدِیْنَ ۱۰۸ رَبِّ هَبْ لِّیْ
 لود دے وئیل | بیشکه زه | تلونکے یم | خپل رب طرف ته | اوس به کما ماته لار و ښائئ | اے زما رب | را کړه | ماته
 ابراهیم وئیل چه زه خپل رب طرف ته روان یم هغه به ماته سمه لار و ښائئ - اے زما رب | ماله یونیک خو ئے
 مِنَ الصّٰلِحِیْنَ ۱۰۹ فَبَشِّرْنَهٗ بِغُلَامٍ حَلِیْمٍ ۱۱۰ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهٗ
 (خو ئے) له صالحانو نه | پس مونږ زیرے ور کړو د دے ته | د یوهک | بردبار | بیا هر کله چه | دے ورسید | د دے سره
 را کړه ! نو مونږ د دے ته د یو صابره هلک زیرے ور کړو - نو بیا غه وخت چه هغه د خپل پلار
 السَّعٰی قَالَ یَبْنٰی اِنِّیْ اَرٰی فِی الْمَنَامِ اِنِّیْ اَذْبَحُكَ فَانْظُرْ
 د منځه (عمر ته) | د دے وئیل | اے زما خوښه | بیشکه زه | وینم | په خوب کینے | چه زه ذبح کوم تا | پس وکړه
 سړا د کړخید عمر ته ورسیدو نو ابراهیم ور د وئیل چه اے خوښه ! په خوب کینے غه کورم | چه تا حلالوم نو ته هم غور وکړه (او
 مَا ذَا تَرٰی ۱۱۱ قَالَ یَا کَبْتَ اَفْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِیْ
 ستاغه لائے د دے ؟ | د دے وئیل | اے زما پلار ! | وکړه | غه چه | تاته حکم شوے د | ته به ډیر زړه مایا مو
 ماته ووايه | چه ستاغه لائے د دے ؟ خو ورته وئیل چه آبا ! تاته چه غه حکم شوے هغه په خلئ کړه - انشاء الله
 اِنْ شَاءَ اللّٰهُ مِنَ الصّٰبِرِیْنَ ۱۱۲ فَلَمَّا اَسْلَمَ ۱۱۳ وَتَلَّہُ لِلْجَبِیْنِ ۱۱۴
 که چرے الله وغواړی | له صبر کوونکو نه | بیا هر کله چه | دواړو (حکم) و منلو | او لائے چلوئ | په طرف د تندي
 ما به صابره بیا موے - بیا چه دے دواړو د الله حکم و منلو او پلار خو ئے په طرف د مخه خپلو

فَانْظُرْ
 س وکړه چه
 وکړه چه
 لُصِیْنَ
 کړه شونډه
 نو نه
 اَهْلَهٗ
 و د دے کوروالو ته
 ور خلق هم
 وَتَرَکْتَ
 پرینښود له مونږ
 وروستو راټلونو
 کَذٰلِکَ
 هم دغه شان
 کانونه هم
 اَغْرَقْنَا
 غرق کړل مونږ
 ق (یعنی کانون)
 رَبَّهٗ
 خپل رب ته
 به صفا روغ
 دُونِ
 دوی تاسو ؟
 دت کوئ ؟
 لَمِیْنِ
 لوجهانو
 و خیال دے ؟
 عَنْهٗ
 له دے نه
 تر نه لای

وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ ۝ قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا ۚ إِنَّا

او آواز دکره مونږ ده ته | چه | اے ابراهيم ! | بیشکه تارینتیا کړو | خوب | بیشکه مونږ
او مونږ ورته آواز وکړو چه اے ابراهيم ! | تا خوب واقعی رینتیا کړو ، | بیشکه مونږ

كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ۝

دغه شان | بدله ورکړو | نیکانو ته | بیشکه | هم دادے | آزمینیت | بشکاره -
نیکانو بند کانونه هم دغه شان بدله ورکړو - واقعی دا یو ډیر لوئے آزمینیت دو -

وَقَدْ يَنْدِينُهُ يَذْبَحْ عَظِيمٍ ۝ وَتَرْكُنَا عَلَيْهِ ۝ فِي الْآخِرِينَ ۝

او مونږ بدل کړه ده ته | یوه حلاله لویه | او پرینودله مونږ | په ده (ثانیکه) | په وروستو راتلونکو خلقو کې
او مونږ د ځپه بدله کړه ده ته یوه یوه قربانی ورکړه | او په راتلونکو خلقو کې مو دا خبره د ده په نامه باقی پرینودو

سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۝ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّهُ

(چه) سلام دوی | په ابراهيم باند | دغه شان | مونږ جزا ورکړو | نیکانو ته | بیشکه د دوی
چه په ابراهيم د سلام وی - مونږ نیکانو بند کانونه هم دغه شان بدله ورکړو | بیشکه هغه

مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَقَ نَبِيًّا

زمونږ له ایماندارو بند کانونه | او مونږ زبیرے ورکړه ده ته | داسحاق | چه نبي به وی
زمونږ له مؤمنانو بند کانونه وو | او مونږ (ابراهيم) ته داسحاق زبیرے ورکړو چه نبي او

مِّنَ الصَّالِحِينَ ۝ وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ ۚ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا

له صالحانو خلقو ته | او برکت ورکړه مونږ | ده ته | او اسحاق ته | او د دوی دواړو له اولاد نه
نیک بخت به وی - او مونږ ابراهيم او اسحاق د برکتو خاوندان کړل ، او د دوی دواړو په اولاد کې

مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مُبِينٌ ۝ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ

(څوک) نیکو کاردی | (څوک) ظالم دی | په خپلو ځانونو باند | بشکاره | او بیشکه | مونږ احسان کړه دوی | په موسی
نیکان خلق هم د دوی په خپلو ځانونو باند بشکاره ظلم کوونکی هم دی - او مونږ په موسی او په هارون هم

وَهَارُونَ ۝ وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ ۝

او (په) هارون | او نجات ورکړه مونږ د دواړو ته | او د دوی قوم ته | له مصیبت | ډیر لوئے نه
احسان وکړو - او د دوی دواړو مو سره د خپله قوم د لوئے مصیبت نه خلاص کړل -

وَنَصَّرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ۝ وَآتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ

او مونږ مدد وکړه د دوی | پس دوی | دوی | غالب | او ورکړه مونږ د دواړو ته | یو کتاب
او مونږ د دوی امداد وکړه نو د دوی (په فرعونیانو) غلبه بیا موندله - او مونږ د دوی دواړو له روښانه

الْمُسْتَبِينَ ۝ وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ وَتَرْكُنَا

واضعه | او د ښودله مونږ د دواړو ته | لاره | سمه | او باقی پرینودله مونږ
کتاب ورکړه | او مونږ د دوی دواړو ته سمه لاره وښودله | او مونږ د دوی دواړو د پاره

عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ۝ سَلَّمَ عَلَى مُوسَى وَهَارُونَ ۝ إِنَّا

پہرے دواہو | پہرے وروستو خلقو کئے | سلام دی | پہرے موسیٰ | اوہارون | بیشک مونہ
پہرے وروستو راتلونکو خلقو کئے دا (ذکر خیر) باقی وسالتو | پہرے موسیٰ اوہارون دی سلام وی - بیشک مونہ

كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّهُمَا

دغہ شان | بدلہ ورکوو | نیکی کو نکو تہ | بیشک دوی دواہو | زمونہ له ایماندارو بند کانونہ
دغہ شان نیکانو خلقو تہ بدلہ ورکوو | دوی دواہو زمونہ ایماندارو بند کانونہ -

وَإِنَّا إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ ۝

اوبیشک | الیاس | له رسولانو نہ دو | ہرکے پہرے دوییل | خیل قوم تہ | آیا تاسو ویریری نہ!
او الیاس ہم پہ پیغمبرانو کئے شامل دے - حقہ وقت پہرے خیل قوم تہ دوییل پہرے آیا تاسو اللہ نہ ویریری!

أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَلْقِينَ ۝ اللَّهُ رَبُّكُمْ

آیا بلئی تاسو | بعل (بت) | او تاسو ویریری | دتو نہ بنہ | خالق | اللہ | چہ رب تاسو
آیا تاسو دے بعل عبادت کوئی او خالق موپرینو دے چہ ویریری خلقو تہ پیدا کرے دے | یعنی اللہ چہ ستاسو

وَرَبِّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۝ فَكَذَّبُوهُ فَأَنَّهُمْ

اوربے | دے پلارانو پچوانو ستاسو | پس دوی دروغزن وگنہو | نویشک دوی بہ | ضرور حاضر کرے شی
دے ستاسو دے پلارو نیکی ہم رب دے - حقو الیاس دروغزن وگنہو توں بہ راوونیو لے شی -

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ۝ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ

مگر | کوم چہ بند کانونہ دی | دے اللہ | خالص کوی شوی | او پرینو دلہ مونہ | پہرے باندہ نشانیکی
سیوا دے ہفہ خلقو نہ چہ دے اللہ تعالیٰ خاص بند کانونہ دی - او پرے راتلونکو خلقو کئے مونہ دے ہفہ پہرے

فِي الْآخِرِينَ ۝ سَلَّمَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ ۝ إِنَّا

پہرے وروستو خلقو کئے (چہ) سلام دی | پہرے الیاس باندہ | بیشک مونہ | دغہ شان | بدلہ ورکوو
داخبرہ پرینو دے چہ پہرے الیاس دی سلام وی -

كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّا

نیکانو تہ | بیشک دے وو | زمونہ له نیکانو بند کانونہ | اوبیشک | لوط (ہم)
بدلہ ورکوو - بیشک ہفہ زمونہ (یو کامل) ایماندار بندہ وو - او بیشک لوط ہم

لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝ إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ

له رسولانو نہ وو | ہرکے چہ خلاصہ ورکوو مونہ دے تہ | او دے کوروالو | توو تہ
له پیغمبرانو نہ وو - حقہ وقت چہ مونہ ہفہ او دے ہفہ تعلقاتاران توں بچ کرل - خوب

وَالْأَعْرَاجُ ۝ فِي الْغَيْرِينَ ۝ ثُمَّ دَمَرْنَا

سیوا دیوے بوچی شے نہ | چہ وروستو پاتے کیدہ نکونہ وہ | بیا | مونہ ہلاک کرل | نور خلق | اوبیشک تاسو
بوچی بوچی (ہلاک شو) چہ پہرے وروستو پاتے کیدہ نکونہ وہ | بیا مونہ توں خلق تباہ کرل - او تاسو خلق

لَتَرْوُنَّ عَلَيْهِمْ مُّصِیْحَیْنٌ ۖ وَبَآئِلٌ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۚ وَإِنَّ

تیریزئی | پہ دوئی باند | دسحر پہ وخت | او پہ وخت دشیپہم | پس آیا تاسو عقل نہ لری | او بیشک
د هغوی پہ علاقو تیریزئی ، دسحر ہم او دشیپہم | نو آیا تاسو ددوسرہ نہ پوہیرئی؟ او

یُونُسَ ۖ لَمِنَ الْمُرْسَلِیْنَ ۚ اِذَا بَقِیَ اِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ۖ

یونس (هم) | له پیغمبرانہ دو | هرکله چه ونبئتید | طرف دکشتی ته | چه دکشوی وه
یونس هم یو پیغمبر دو ، شہ وخت چه ونبئتید (او یوس) دے کشتی ته ورسیدو

فَسَاہَمَ فَاَکَانَ مِنَ الْمُدْحَضِیْنَ ۚ فَالْتَقَمَهُ الْحَوْتُ وَهُوَ

پس قرعہ واچولہ | پس شو دے | له مغلوبانو نه | پس لوادتیر کردے | کتب | اودے دو
نو پہ هسک کنے شریک شو نو ملزم شو - بیا دے یو مہی لوادتیر کردو (او حال داو) چه

مَلِیْمٌ ۚ فَلَوْلَا اَنَّهُ کَانَ مِنَ الْمُسِیْحِیْنَ ۚ لَلِیْتَ فِیْ بَطْنِہٖ

پنہیمانہ | پس کہ چرے نہ | (داخیر) چه دے دو | له تسبیح کوونکو نه | نو پائے شوے بہ ووی | دھے پہ خیتہ کنے
دکمر سخت | پنہیمانہ وور - بیا کہ چرے دے دالله تعالی تسبیح کوونکے نہ دے نو ددغہ مہی پہ خیتہ کنے بہ

اِلٰی یَوْمٍ یَّبْعَثُوْنَ ۚ فَتَبَدَّنْہٗ بِالْعَرَّاءِ وَهُوَ سَقِیْمٌ ۚ

ترحقے ورے پور | (چه یکھے) پہ خلق راپاٹھے | پس واچولومونیز | پہ میدان کنے | اودے دو | بسمار -
ترقیامنتہ پروت دو - نومونیز دے پہ یو هوامیدان کنے واچولو چه دیر کمزورے شوے دو -

وَاثْبَتْنَا عَلَیْہِ شَجَرَةً مِّنْ یَّقْطِیْنٍ ۚ وَ اَرْسَلْنٰہُ

اور او تھوکولہ مونیز | پہ دے باند | یوہ اوٹہ | زیلئی دارہ (کدو) | او | ولیولومونیز دے
او مونیز پہ دے باند | یوہ زیلئی دارہ اوٹہ رازس غونہ کدو - او مونیز دے یو لک

اِلٰی مِائَةِ اَلْفٍ اَوْ یَزِیْدُوْنَ ۚ فَاٰمَنُوْا فَمَتَّعْنٰہُمْ اِلٰی حَیْنٍ ۚ

سلوژرو (یو لک خلقو) ته | یا دے نہ زیات | پس دوی ایمان راوردو | نومونیز فائدہ وکترہ دوی | ترحقہ مونیز پورے
یا دے نہ زیاتو خلقو طرف ته لیبرے وو ، نو دوی ایمان راوردو پس مونیز دوی ته یو مقدرہ پورے موقع وکترہ

فَاَسْتَفْتِہُمْ اَلرَّبِّکَ الْبَنَاتُ وَ لَہُمْ الْبَنُوْنَ ۚ

پس تپوس وکترہ له دوی نہ | آیا ستادرب دپارہ | لونیز دی | او | دوی دپارہ | حامن؟
نو اوس ددوی نہ تپوس وکترہ چه آیا ستا درب لونیز دی | او ددوی دپارہ حامن؟

اَمْ خَلَقْنَا الْمَلٰٓئِکَۃَ اِنَاثًا وَہُمْ شٰہِدُوْنَ ۚ اَلَا

یا مونیز پیدا کری دی | فریخته | بنی | او دوی | کواہ وو | داوڑہ |
آیا مونیز فریخته بنی پیدا کری دی | او دوی هلتہ موجود دو (کستلے ورتہ)؟ لے پیغمبر!

اِنَّہُمْ مِّنْ اِنْفِکِہُمْ لَیَقُوْلُوْنَ ۚ وَلَکِنَّ اللّٰہَ ۚ وَ اِنَّہُمْ لَکٰذِبُوْنَ ۚ

بیشک دوی | له خپل دروغ وبنانہ | وائی | (چه) اولاد دے | دالله | او بیشک دوی | دروغزن دی
نہ داوڑہ؟ دوی یقیناً دروغ وائی چه دالله تعالی اولاد دے | او دوی بالکل دروغ وائی -

أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ۝ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ۝

آبادہ خوبے کہے | بونہ | پہ خامو | پہ تاسو خہ شوی دی | خٹک | تاسو فیصلہ کوئی ؟
آبادہ اللہ تعالیٰ دہا منو پہ مقابلہ کئے کو نہ زیاتے خوبے دی ، داپہ تاسو خہ شوی دی دا خٹک (غلط) حکمونه لکوی ؟
اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝ اَمْرُكُمْ سُلْطٰنٌ مُّبِينٌ ۝ فَاتُّوا بِكِتَابِكُمْ
پس آیا تاسو غور نہ کوئی ؟ | یا تاسو سرہ | (خہ) دلیل دہ | بنکارا | پس راوہی | خپل کتاب
یا تاسو ولے نہ پوہیرئی ؟ آیا تاسو سرہ (پہ) خبردہ خہ خرکند دلیل شتہ ؟ نو (هغه) خپل (زور) کتاب مو

اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسْبًا ۝

کہ چہ یی تاسو رشتینی | اودوی مقہ کرلہ | پہ مینہ داللہ | اوپہ مینہ دپیریانو کئے | یوہ رشتہ
راوہا تہ کوئی کہ تاسو رشتینی یی ؟ اودوی داللہ تعالیٰ او دپیریانو تر مینہ (هم یوہ) خپلوی جوہہ کہے دہ
وَلَقَدْ عَلِمْتِ الْجَنَّةَ اِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ۝ سُبْحٰنَ اللّٰهِ
او بیشک پوہہ دی | پیریان | چہ بیشک دوی بہ | حاضرولے شی | پاک دے | اللہ
اوپہ خپلہ دپیریانو خو دا عقیدہ دہ چہ هغوی بہ رانیولے شی - (یا دساتی چہ) اللہ تعالیٰ دہغه خبردہ

عَمَّا يَصِفُونَ ۝ اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلِصِينَ ۝

لہغه خہ نہ | چہ دوی لے بیانوئی | مکر | کوم چہ بندگان دی | داللہ | خالص
نہ پاک دہ کوم چہ دا خلق بیانوئی ، سیوا دہغه خلقونہ چہ داللہ تعالیٰ خالص بندگان دی -

فَاِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ۝ مَا اَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَتِنَيْنِ ۝

پس بیشک تاسو | او هغه خہ | چہ تاسو لے عبادت کوئی | نہ یی تاسو | داللہ نہ | اودوئی
پس تاسو او ستاسو قول محبوبان (چہ) راغونہ شی نو هیتوک داللہ تعالیٰ نہ اودولے نہ شی

اِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ۝ وَمَا مِمَّا اِلَّا لَهُ

مکر | هغه غوک چہ | هغه ننوتوک وی | دوزخ کئے | اونشتہ | لہ مونہ نہ (هیتوک) | مکر | دہغه
سیوا دہغه کس نہ چہ جہم تہ تلونک دے - او (خریجہ وائی چہ) پہ مونہ کئے هر یوتن لہ یوہ

مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ۝ وَاِنَّا لَنَحْنُ الصّٰفُّونَ ۝ وَاِنَّا لَنَحْنُ الْمُسِيحُونَ ۝

خائے | معلوم دے | او بیشک مونہ | صف تروئی یو | او بیشک مونہ | تسبیح و تونی یو
مقررہ درجہ مقررہ دہ او مونہ تول پہ صف کئے (پہ ادب) ولاہ یو او مونہ تول دہغه پاک بیانوہ -

وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُنَّ ۝ لَوْ اَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْاَوَّلِينَ ۝

او بیشک | دوی (کافران) بہ وئیل | کہ چہ دے | مونہ سرہ | کتاب | دپخوانو خلقو -
او دے خلقو یعنی دہکے کافران) بہ وئیل کہ مونہ تہ دپخوانو خلقو غونہ یورد) نصیحت (کتاب) راغے دے -

لَكُنَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلِصِينَ ۝ فَكْفَرُوا بِهِ

نو مونہ بہ وئیل | بندگان | داللہ | خاص | پس دوی انکار دکوہ | ددے (قرآن)
نو مونہ بہ ضرور داللہ تعالیٰ خاص بندگان وو - بیا دوی ددے (قرآن) نہ انکار دکوہ

فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿۷۱﴾ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿۷۲﴾

نوح پیر زبہ | دوی پوہہ شی | اولہ واپس نہ مقرر شوے | زمونیز حکم | زمونیز بندگانو (پہ حق کیے) | چہ پیغمبران دی
نوز یہ ورتہ حال معلوم شی۔ اوزمونیز پیغمبرانو بندگانو لہ زمونیز دا خبرہ | پخوانہ مقرر شوے | دہ

إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ﴿۷۳﴾ وَإِنَّ جُنَدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿۷۴﴾ فَتَوَلَّ

چہ بیشک ہم دوی دی | چہ مدد بہ ورکے شی | اوبیشک | لبیکر زمونیز | ہم دادے | غالب | پس نہ ہم واروہ
ہم ددوی بہ مدد کو لے شی۔ او ہم زمونیز لبیکر بہ غالب راخت۔ نوترغہ مودے پورے

عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿۷۵﴾ وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿۷۶﴾ أَفَبَعْدَٰ

لہ دوی نہ | ترغہ مودے | او کورہ دوی نہ | پس پیر زبہ | دوی (ہم) وکوری | پس آیا زمونیز عذاب
ددوی د خبرو پروامہ سائنہ۔ اولہ ددوی حال تہ کوہ ددوی پچیلہ ہم پیر زبہ (خیل انعام) وکوری | آیا دوی زمونیز

يَسْتَعْجِلُونَ ﴿۷۷﴾ فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ﴿۷۸﴾

دوی زس غواہی | نوہر کچہ | عذاب نازل شی | ددوی پہ میدا کئے | نوید بہ وی | سحر | ددعہ ویرولی شود
عذاب زس غواہی۔ نوغہ وخت چہ عذاب ددوی پہ میدا کئے | راکو زشی نو ویرولی شود خلقو د پارہ بہ ہفتہ سحر پیر غواہی

وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿۷۹﴾ وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿۸۰﴾

او مخ واروہ | لہ دوی نہ | ترغہ مودے | او کورہ | نو پیر زبہ | دوی (ہم) وکوری
او تہ ترغہ مودے پورے ددوی پروامہ سائنہ | او ددوی تہ کورہ دوی بہ پیر زبہ (خیل عمل نتیجہ) دوی

سُبْحَنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿۸۱﴾

پاک دے | رب ستا | چہ رب دے | د عزت والا | لہ ہفتہ نہ | چہ دوی نے بیانی
ستارب چہ د عزت خاوند دے | ددوی د بیان کو خبرو نہ پاک دے۔

وَسَلِّمْ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿۸۲﴾ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۸۳﴾

او سلام دوی | پہ پیغمبرانو | او قول تعریفو | اللہ د پارہ دی | چہ رب دے | دہو لو جہانوں
او پہ قول تعریفو | سلام وی | او قول تعریفو | اللہ تعالیٰ لہ دی چہ دہو لو جہانوں رب دے۔

سُورَةٌ مِّنْ مَّكِّيَّةٍ وَهِيَ ثَانِيَةٌ ﴿۸۴﴾ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۸۵﴾ تَنكِتُونَ آيَةَ وَخَسِرُونَ أَكْبَارًا

سورہ ص پہ مکہ کئے نازل شواو | (شروع) | اللہ پہ نوم چہ لوئے مہربا پیر زیارم کوونکے | پہ کہ کئے ۸۸ آیتوں او ۵ رکوع کا
د اللہ پہ نوم شروع کوم چہ لوئے مہربا د پیر زیارم خاوند دے۔

ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ﴿۸۶﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ

ص۔ | قسم دے پہ قرآن | چہ نصیحت ور کوونکے دے | بلکہ | کوم خلق چہ | منکر دی ہفتی | پہ تکبر کئے
ص۔ | پہ قرآن بانی قسم کے چہ نصیحت نہ دے (کتاب دے) | بلکہ | کافران تش پہ غرر او پہ مخالفت کئے (بوخت)

وَشِقَاقٍ ﴿۸۷﴾ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ قَرْنٍ فَنَادَوا وَاوَلَاتِ

او مخالفت کئے پرانہ دی | غورہ | مونیز ہلاک کھل | لہ دوی نہ واپس | قومونہ | پس فریاد بہ کوونکے | او نہ واپس
پرانہ دی۔ | ددوی نہ واپس مونیز دیر امتونہ ہلاک کوی دی نو ہفتی دیرے نعرے سوکے واپس

حِينَ مَنَاصٍ ۝ وَعَجَبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ ۝

وقت | دخلاصی | او دوی تعجب و کرو | چه | راغے دوی نہ | ویزوئے | له دوی نہ
یو د خلاصی وخت پیرے تیر شوے ووا دوی پہ خبر تعجب و کرو چه هم له دوی نہ یو ویزوئے (نبی) راغے دے

وَقَالَ الْكُفْرُونَ هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ ۝ اجْعَلْ آلِهَةً

و وویل | کافرانو | چه دے (خو) | یو جادو کر دے | دروغزن | آیا جو کول دے | دیر معبودانو
و کافرانو و ویل چه دا خو یو دروغزن جادو کر دے - ښه! دے د دومره دیرو خدایانو په

إِلَهًا وَاحِدًا ۝ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ ۝ وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ

صرف یو معبود ؟ | بیشکه | دا (خو) | یو خیز دے | عجیب | او روان شول | سرداران
ملائه هیله یو خدائے باقی پاتے کرو؟ دا خو خه دیر نا آشنا خبره ده او د دوی مشرانو په تلوتلو کبه

مِنْهُمْ أَنْ أَمْشُوا وَأَصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهَتِكُمْ ۝ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ

له دوی نه | چه | لا رشی | او تپیک و سیر ی | په خپلو معبودانو | بیشکه | دا | یو خبره ده
و وویل چه تا سولا رشی | او په خپلو معبودانو تپیک و لاه و سیر ی | په دے کبه (د دے سر) ضرور

يُرَادُ ۝ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ ۝ إِنْ هَذَا إِلَّا

د غرض | نه ده | اور پیل مونږ | دا خبره | په دین | دروستنی کبه | نه ده | دا خبره | مگر
خه د مطلب خبره ده، مونږ خودا خبره هیر د په زور مذ هب کبه اور پیل نه ده، دا خو بس د خان نه جوړه

اِخْتِلَافٌ ۝ أُنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا ۝ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ

له مان نه جوړه شو | آیا نازل شو | په ده باتدا | قرآن | ز مونږ له مین نه | نه | بلکه دوی | په شک کبه د
شور خبره ده، آیا په مونږ ټولو کبه هیله په ده باند د الله تعالی کلام نازل شوے ؟ (الله فرمائی چه نه) بلکه دوی

مَنْ ذِكْرِي ۝ بَلْ لَّمَّا يَذُوقُوا عَذَابِ ۝ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ

زما له نصیحت نه | دښه | بلکه | لانه دے شک دوی | زما عذاب | یا | دوی سره | خزانے د
نه زما په نصیحت کبه شک دے بلکه (تراوسه) دوی زما د عذاب مزه نه ده شک - آیا دوی سره ستا د زبردست

رَحْمَةٍ رَّبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ۝ أَمْ لَهُمْ مَلَكُ السَّمَوَاتِ

د رحمت | ستا د رب | چه دیر غالب | دیر و کوونکے | یا | د دوی د پاره | بادشاهت | د آسمانونو
عطا کوونکی رب خزانے دے ؟ آیا دوی نه د آسمانونو او د زمکے او د دوی تر مین

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۝ فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ۝ جُنْدٌ مَّا هُنَالِكَ

د زمکے (د دے) | او خه چه د دوی مین کبه | او د دوی د و خیزی | استیلا په رسو | یو ښکړه | کوم چه په | هلته
د خیزونو واک اختیار حاصل ؟ که د دوی نو بیا دوی له پکارې چه د پیر په ذریعه آسمانه و خیزی د احم د خلق یوه دله ده

مَهُرُومٌ مِّنَ الْأَحْزَابِ ۝ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ ۝ وَعَادٌ

شکست خوری | له دے ښکړه نه | دروغزن کبه و د | له دوی و باند | قوم | د نوح | او عاد
کومو ته چه په د نورو د لود طرف نه شکست وی، د دوی نه و باند د نوح قوم او عاد یانو او فرعون چه مو گے ټکومل

وَفَرَعُونَ ذُوالْأَوْتَادَ ۝ وَشَمُودٌ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ لَيْكَةِ ۝ أُولَئِكَ

اوفرعون | او میخونو والو | او شمودیانو | اوقوم لوط | او ذبنر اوسیدونکو | هم دادی هف
دو ، او شمودیانو او ذ لوط قوم او ذبنر اوسیدونکو هم خیل پیغبران دروغزن گنری وو ، هم دالوے دروغ

الْأَحْزَابِ ۝ إِنَّ كُلَّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابُ ۝

لبنکرے | دے تولو دروغزن گنری وو | پیغبران | پس راپریوتو | ذما عذاب
دلے وے ، دوی تولو خیل رسولان دروغزن گنری وو ، نو زما ذ عذاب مستحق شول

وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مِّمَّا هُمْ قَوَّاقٍ ۝

اواستظار نہ کوی | داخلق | مگر | دیوے درنے چنے | چه نشسته دھنے | هیج وقته
اوداخلق صرف دیوے درنے چنے انتظار کوی چه دھنے چه مینو کنے به هیج وقته دروغ

وَقَالُوا رَبَّنَا عَجَلْ لَنَا قِطْنًا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ۝

اودوی دونیل | ازموئزربہ | ازراکھه | موئزته | زموئز حصه | وپاندی | له ورے ذ حساب نہ | صبر وکړه
اوداخلق (د خندانو) وائی چه اے زموئز به ذ حساب ذ ورے نہ وپاندی زس موئز زموئز حصه راکړه - ته ددوی په ذ خبر

عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ ۝ وَادْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ ۝ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۝

په هغه شه | چه دوی نے وائی | او یاد کړه | زموئز بندہ | داؤد | چه ډیر طاقت دروغ | بیشکه | رجوع کوونکے
اوزموئز بندہ داؤد را یاد کړه چه ډیر طاقت والا وو او بیایے الله تعالی ته رجوع کړه

إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعُشِيِّ ۝ وَالْطُّيْرُ

بیشکه موئز | تابع کړی وو | غرونه | دده سره | چه تسبیح به کوله وو | دمانیام | اود سحر | اومارغان
موئز غرونه تابع کړی وو چه سحر او مانیام به نے دده سره تسبیح کوله - اومارغان به

مَحْشُورَةً ۝ كُلٌّ لَّهِ أَوَّابٌ ۝ وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَآتَيْنَاهُ

چه راجع کیدل به | ددی قول | دده ته | رجوع کوونکی وو | اوموئز مضبوط کړه وه | دده بادشاهی | اوموئز ورکړه دده
دده سوجمع کیدل او تسبیح به نے کوله دا قول دده د فرمان تابع وو اوموئز دده حکومت ډیر مضبوط کړه وو اوموئز دده ته

الْحِكْمَةَ ۝ وَفَضَّلَ الْخُطَابِ ۝ وَهَلْ أُنْتُكَ نَبِؤُا الْخَصْمِ

حکمت | اوفیصله کول | ذخیره | او آیا | راغلے تاته | خبر | د جگړه کوونکو
حکمت اوفیصله کوونکے تقریر وربخښلے وو - او (په پیغمبره!) آیا تاته د هغه دعوی دارو خبره معلومه ده

إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ۝ إِذْ دَخَلُوا عَلَىٰ دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا

هرکله چه هغوی په دیوال راوژریدل | جومات ته | هرکله چه هغوی دننه راغلل | داؤد ته | نوک و ویریدلو | له دوی نه | دوی وویل
چه هغوی په دیوال راوژریدل او په عبادت خانه کنے داخل شول هرکله چه داؤد له راغلل نو حے ترے و ویریدو | هغوی وژ وویل

لَا تَخَفْ خَصْمِ ۝ بَغَىٰ بَعْضُنَا عَلَىٰ بَعْضٍ فَأَحْكُمَ بَيْنُنَا

مه و ویریدو | دوه جگړه والایو | چه زیاته وکړو | له موئز نه یو | په بل باندی | نوته فیصله وکړه | زموئز په مینه
چه مه و ویریدو | موئز دوه معامله دارو چه په معامله کنے مولاندے باندے راغلے نو زموئز تر مینه په انصاف

مَنْ وَايَرِيهِ ۝ دَوَّاهُ الْجَبَلِ ۝ وَدَاوُدَ ۝ وَهَارُونَ ۝ وَنُوحَ ۝ وَصَالِحَ ۝ وَنُوحَ ۝ وَصَالِحَ ۝ وَنُوحَ ۝ وَصَالِحَ ۝

چه مه و ویریدو | دوه جگړه والایو | چه زیاته وکړو | له موئز نه یو | په بل باندی | نوته فیصله وکړه | زموئز په مینه
چه مه و ویریدو | موئز دوه معامله دارو چه په معامله کنے مولاندے باندے راغلے نو زموئز تر مینه په انصاف

بِالْحَقِّ وَلَا تَشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ ۝۲۱ إِنَّ هَذَا أَرْنَىٰ

پہ انصاف | او بے انصافی مذکورہ | او موثر تہ و نہایت | سب سے لاس | بیشک | دا | زما و رور |
جملہ ذکرہ او فوق مہ سائے | او موثر تہ سب سے لاس و نہایت | داسرے زما و رور دے |

لَهُ تَسْعَةٌ وَتَسْعُونَ نَعَجَةً وَّإِلَى نَعَجَةٍ وَاحِدَةٍ فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا

۹۹ سرہ | نہ توئی (۹۹) | کہے دی | او ماسرہ کہہ دہ | صرف یوہ | پس دہ وویل | ہخہ ماتہ و سپارہ
چہ دہ سرہ یو کہم تسل کہے دی | او ماسرہ یوہ کہہ دہ | نو کہ ماتہ وائی چہ دغہ یوہ ہم مالہ را کہہ

وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ۝۲۲ قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعَجِكَ

و موثر و کہہ دہ پہ ما | پہ خبرہ کو کہے | داؤد وویل | یقیناً | دہ ظلم و کہہ پہ تا | پہ غوشتلو | ستاد کہے
یو پہ خبرہ کہے را باند ویر غلبہ کہہ | داؤد ورتہ وویل | دے چہ ستا کہہ | پہ خیلو کہہ کہے یو ہائے کول غواہی نو دا

إِلَى نَعَاجِهِ ۝۲۳ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ

خیلو کہہ کہے یوہ کو کہہ | او بیشک | ویر | شریکان | ظلم کوئی | پہ یویل باند
واقعی پہ تا زیاتہ کوئی | او دہم دغے | اکثر شریکان پہ یویل باند زیاتہ کوئی | خو

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ ۝۲۴ وَظَنَّ

مگر | ہخہ خلق چہ | ایمان تے را کہہ | او عملے و کرد | نیک | اولہ ردی | داسے خلق | او خیال و کہہ
خو کہ چہ ایمان دار دی او نیک کارونہ کوئی (ہغوئی زیاتہ نہ کوئی) | او داسے کسان ویر لہ دی | او داؤد دا

دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّهٗ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا ۝۲۵ وَأَنَابَ ۝۲۶

داؤد | چہ موثر آزمینست و کہہ پہ دے | پس دہ معافی و غوشتلو | دخیل رہ | او پریوتلو | پہ رکوع کہے | او | رجوع تے و کہہ
خیال و کہہ چہ موثر دہ ہخہ امتحان آستے کہہ نو خیل رہ تے تو بہ وویستلہ او پہ سجدہ پریوتلو او خدا تے تے رجوع و کہہ

فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكْ ۝۲۷ وَإِنَّ لَهُ عِندَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ

نو موثر معافی کرہ | ددہ | دا خبرہ | او بیشک | دہ دپارہ | موثر سرہ | نزدیوالے | او | بنہ
نو موثر ورتہ ددہ دغے خبرے معافی و کہہ | او ہخہ موثر تہ نزدے دے | او انجام تے ویر بنہ

مَآبٍ ۝۲۸ يٰۤاِدَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم

ماتے ورتلو | اے داؤد | بیشک موثر | تہ جو کہے | خلیفہ | پہ زمکہ کہے | پس فیصلہ و کہہ
دے | اے داؤد | موثر تہ پہ زمکہ حاکم کہے کہے | نو دہ خلقو تر مینخہ

بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ

دہ خلقو پہ مینو کہے | پہ انصاف سرہ | او پیری مذکورہ | دخواہش | پس ہخہ پہ کمرہ کوی تا | دلاسے نہ
پہ انصاف سرہ فیصلہ کوہ | او پہ خیلو خواہش تو پہ ہخہ مہ غہ کئی داللہ دلاسے نہ پہ دلاسے

اللَّهِ ۝۲۹ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ

داللہ | بیشک | ہخہ کسان | چہ کمرہ شول | داللہ دلاسے نہ | ہغوئی دپارہ | عذاب دے
کری | خو کہ چہ داللہ دلاسے نہ لے لاسے شی | ہغوئی لہ سخت عذاب مقرر

شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٦﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ

سخت | پہ سب سے | پہ ہیرہ کر دے | ورخ | حساب | او نہ دی پیدا کرے مونہ | آسمان | اوزمک | دے | حکم | پہ حساب | ورخ | ہیرہ کرے دے - | او مونہ آسمان اوزمک او دے دواو پہ مینہ کرے

وَمَا بَيْنَهُمَا بِإِطْلَافٍ ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا قَوْلٌ لِلَّذِينَ

او ختم | دے | دے | مینہ کرے | دے | کار | دا | خو | خیال | دے | دے | کسان | پہ | کافران | پس | ہلاکت | دے | دے | خیر | نہ | بے | مطلبہ | نہ | دی | پیدا کرے | دا | خو | دے | کسان | دے | پہ | کافران | دی ، نوکا | فرا | نہ | غنہ | لویہ | بر باد |

كَفَرُوا مِنَ النَّارِ أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

پہ | منکر | دی | لہ | عذاب | دے | اور | نہ | آیا | کرو | مونہ | ہنک | کسان | پہ | ایمان | دے | راہ | دے | او | غنہ | عمل | و کرو | نیک | مقرر | دے | دے | دے | اور | نہ | آیا | مونہ | بہ | ایمان | او | دے | نیک | عمل | خاوندان | دے | دے | چارہ | برابر | گنہ | پہ

كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ﴿٢٧﴾ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ

پہ | نشان | دے | فساد | کو | نہ | کہے | پہ | زمک | کہے | یا | کرو | مونہ | پرہیز | کاران | پہ | شاد | بد | کاران | دے | کتاب | پہ | نازل | کرو | پہ | ملک | کہے | فساد | نہ | خوروی | آیا | مونہ | پہ | پرہیز | کاران | دے | کار | سرہ | یوشان | گنہ | دے | دے | قرآن | یو

إِلَيْكَ مُبْرَكٌ لَيْدٌ بَرُّوْا إِلَيْهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿٢٨﴾ وَوَهَبْنَا

پہ | تابان | برکت | والادے | پہ | دے | غور | کو | دے | دے | پہ | آیتوں | کہے | او | پہ | نصیحت | حاصل | کو | عقل | والا | او | ورک | دے | مونہ | برکتی | کتاب | پہ | مونہ | پہ | تا | پہ | غرض | نازل | کرے | دے | دے | پہ | آیتوں | کہے | فکر | کو | او | عقلمند | ترے | نہ | نصیحت | حاصل | کو | او |

لِدَاوُدَ سُلَيْمٰنٌ نَّعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٢٩﴾ إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ

داؤد | نہ | سلیمان | خیر | بنہ | بندہ | دے | دے | بیشک | ہنک | رجوع | کو | نہ | دے | ہر | کہہ | پہ | پیش | کرے | شول | دے | دے | دے | سلیمان | عطا | کو | پہ | دے | بنہ | بندہ | دے | دے | (اللہ | نہ) دے | رجوع | کو | نہ | دے | ہنک | واقعہ | راہ | دے | کہہ | پہ | مابنام | کہے | دے

بِالْعِشِيِّ الصَّافِئِ الْيَتَامَى فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ

پہ | مابنام | کہے | اصیل | اسونہ | تیز رفتار | نو | دے | وویل | بیشک | ما | خوش | کرو | دے | مال | محبت | تہ | اصیل | بنہ | اسونہ | پیش | کرے | شول - نو | ہنک | وویل | پہ | دے | دے | مال | پہ | محبت | کہے | دے | خیر | رب | دے | دے | نہ | غافلہ

عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٠﴾ رَدُّوْهَا عَلَيَّ فطَفِقَ

دے | خیر | رب | پہ | یاد | بان | تر دے | پہ | پتہ | شور | نو | پہ | پردہ | کہے | را | دے | پس | کو | ہنک | ماتہ | پس | شروع | کرے | دے | پاتے | شوم - تر دے | پہ | نور | دے | مغرب | پہ | پردہ | کہے | پتہ | شول - دا | اسونہ | خولہ | را | پس | کو | ہنک - او | ہنک | دے | غنہ

مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمٰنَ وَالْقَيْنَا

پہ | لاس | رسول | دے | غنہ | پنہ | او | ختم | نہ | او | بیشک | مونہ | آزمینیت | و کرو | پہ | سلیمان | او | او | چولو | مونہ | پہ | پنہ | او | ختم | نہ | ہلو | شروع | و کرو - او | مونہ | سلیمان | پہ | یو | آزمینیت | کہے | او | چولو | او | دے | ہنک | پہ

عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي

پہ | تخت | دے | دے | یونیکر | جسم | راہ | رجوع | و کرو | نو | وویل | آزمینیت | مجسمہ | کو | ماتہ | او | عطا | کرے | ماتہ | تخت | مونہ | یونیکر | جسم | او | چولو - نو | بیا | ہنک | (اللہ | نہ) رجوع | و کرو | دے | دعا | کرے | پہ | اسے | زما رہے | ماتہ | معافی | و کرو | او | دے

مَلِكًا لَا يَتَّبِعُنِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ۝۵۵ فَسَحَرْنَا

بادشاہی | چہ حاصل نہ شی | ہیچا تہ | پس نہ مانہ | بیشک تہ | دیر زیات مخفیہ کوونکے ہے | پس مونہ تابع کرلہ
بادشاہی لائے را کہہ چہ زمانہ بغیر (پہ) د زمانہ کہے | بل ہیچا تہ حاصل نہ شی بیشک تہ | دیر زیات مخفیہ کوونکے ہے | نومونہ بادوہ

لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ ۝۵۶ وَالشَّيْطَانُ

دہ د پارہ | هوا | چہ تلہ بہ | د دہ پہ حکم | پہ نرمی | چرتہ چہ بہ | دہ تلل غوبتل | او دیوات
دہقہ تابع کرل چہ دہقہ پہ حکم پہ قابودنہ الوتل کم خوا چہ بہ دہقہ خوبہ دہ | او تول عارت جوونکی

كُلِّ بَنَاءٍ وَغَوَّاصٍ ۝۵۷ وَآخِرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۝۵۸ هَذَا

پہ تول عارت جوونکی | او غوبہ وھونکی وو | او نور (دیوان) | چہ تہلی پہ پراتہ وو | پہ زنجیر وونکے | دا دے
او غوبہ وھونکی پیریان مو دہقہ تابع کرل او نور پیریان ہم چہ پہ زنجیر وونکے بہ تہلی پراتہ وو | دا زموونہ

عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝۵۹ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا

زموونہ بخشش | پس ورکہہ کوے | او کہہ خان سرہ دے | بغیر | د حساب نہ | او بیشک دہ د پارہ | مونہ سرہ
درکول دی | نوکہ تہ چالہ ورکہہ کوے او کہہ نہ کوے ستانہ بہ دہیچہ پیوس پوینتنہ نہ کیچی | او ہقہ مونہ تہ دیر نزدے

زُلْفَىٰ وَحُسْنِ مَّآبٍ ۝۶۰ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ

نزدبولے | او نیہ علمے د ورتلودے | او یاد کرہ | زموونہ بندہ | ایوب | ہرکہ چہ | دہ آواز وکرہ | خیل ربتہ
دے او انجام دے | دیر نیہ دے | او زموونہ بندہ ایوب | را یاد کرہ | خہ وقت چہ ہقہ خیل رب تہ آواز وکرہ

أَنِّي مُسَيِّئٌ الشَّيْطَانُ يَنْصُبُ وَعَذَابٍ ۝۶۱ أُرْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا

چہ رسولے د ماتہ | شیطان | تکلیف | او عذاب | د وہہ (پہ زمکہ) | خیلہ بشپہ | دا
چہ شیطان زک پہ رنخ او پہ آراس اختہ کرے بیم (جواب ورتہ وشوچہ) تہ خیلہ بشپہ پہ زمکہ د وہہ (او داخلہ)

مُغْتَسِلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٍ ۝۶۲ وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمُ

د غسل اوبہ دی | یخے | او د خشیلو | او مونہ ورکرل | دہ تہ | د دہ د کورفق | او پہ شاد دوی (نور)
دا یوہ یخہ چینیہ (راونلہ) دہ د لامبلو او خیلو د پارہ | او مونہ ورتہ قولہ خیلانہ پستنہ وچنیلہ او دہقہی ہومرہ ورسوہ

مَعَهُمُ رَحْمَةٌ مِّمَّا وَذَكَرَىٰ لِأُولَى الْأَلْبَابِ ۝۶۳ وَخُذْ بِيَدِكَ

د دوی سرہ | پہ خیل رحمت سرہ | او پہ طور د کیفیت | عقلند و د پارہ | او داخلہ | پہ خیل لاس بے
نور | دا زموونہ مہم بانی دہ او د عقلند و د پارہ | د عبرت سبق وو او راہے ایوبہ | تہ پہ خیل لاس بے بو

صُنْعًا فَأَصْرَبُ بِهِ وَلَا تَحْنُثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا ۝۶۴ نِعْمَ

یوموتہ دی | بیا د وہہ | پہ دے سرہ | او قسم مہ ماتوہ | بیشک مونہ | بیا موند و دے | صابرہ | دے تہکہ نیہ
موتہ دی داخلہ او پہ دے (خیلہ بی) ووہہ او قسم مہ ماتوہ | مونہ واقع ہقہ دیر صابرہ بیا موند و | ہقہ دیر نیہ

الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۝۶۵ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ

بندہ وو | بیشک دے دیر رجوع کوونکے وو | او یاد کرہ | بندکان زموونہ | ابراہیم | اسحاق | او یعقوب
بندہ وو | او مونہ تہ دیر رجوع کوونکے وو | او زموونہ بندکان ابراہیم | اسحاق | او یعقوب را یاد کرہ

الأرض
وذلك
ممن
للذين
دعاهم
لوبيه
سليحت
نيك
منهم
انزلنا
چہ نازل کرہ
لا تفران
يو
ووهبنا
ورکہہ مونہ
صل کرہ
عليه
دہ تہ
ما بانہ
الخبر
معبت
لو نہ غافلہ
فطفق
شروع کرہ
ممن
والقينا
اچو لو مونہ
دہقہ
ب
ب
کہ
تہ

۱۱۳

أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ۖ إِنَّا أَخْلَصْنَهُمْ بَخَالِصَةٍ ذِكْرَى

خاوندان دلاسونو | اوستوگو | بیشکه مونیز | غوره کری وودوی | یو خاص فضیلت سره | چه یاد دے
چه (مضبوط) لاسونو اود (سترگو) خاوندان وو مونیز هغوی په یوه خاص خبره کښه مخصوص کری ووچه هغه دلق

الدَّارِ ۖ وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنِ الْأَخْيَارِ ۖ وَاذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ

د آخرت | اوبیشکه دوی | زمونږ په نزد | غوره شوی | بهترین خلق (وو) | اویادکره | اسماعیل
یادساتنه ده - دغه خلق مونیز سره چونښ شوی او ډیر نیکان خلق دی | او اسماعیل | اولیسع

وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِّنَ الْأَخْيَارِ ۖ هَذَا ذِكْرٌ وَإِن

اولیسع | اود ذوالکفل | اوهریو | له نیکاتونه وو | دا | نصیحت د | اوبیشکه
او ذوالکفل هم رایاد کره اود دوی ټول په نیکانو خلغو کښه شامل وو | دا نصیحت یو بیان وشو او پرهیزکارانو

لِلْمُتَّقِينَ ۖ لِحَسَنِ مَّاءٍ ۖ جَدَّتْ عَدْنٌ مُّفْتَحَةً ۖ تَهُمُ

پرهیزکارانو د پارک | بنسټ | حائے دورتلودے | باغونه دی | د همیشه وسیدلو | پراستل شوی به وی | دوی پاره
له ډیر بنسټ حائے دورتلودے - د همیشه اوسیدو باغونه دی | د کومو دروازې چه به دوی

الْأَبْوَابُ ۖ مُتَكِينٌ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَأْكِهِ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ۖ

دروازه | تکیه به لگولی وی | په هغه کښه | غواړی به | په هغه کښه | میوے | ډیرے | اوشراب
د پاره پراستل پرته وی دوی به په دغه باغونو کښه ډډه وکړی او ډیر میوے اوشربانونه به راغواړی

وَعِنْدَهُمْ قَصْرٌ ظَرْفِ أَتْرَابٍ ۖ هَذَا مَا تُوَعَدُونَ

اودوی سره (په شته وی) | ښکته ساتونک | دسترگو | دیوبل همزول | هم داده | دغه چه | تاسوسره وعدو کول شوي
او ورسره به (د حیات) سترگه کوزے ساتونک همزول جینکي ناسته وی | دا هغه نعمتونه دی چه تاسوسره حساب د

لِيَوْمِ الْحِسَابِ ۖ إِنَّ هَذَا لِرِزْقِنَا مَالَهُ مِّنْ تَفَادٍ ۖ هَذَا

د پاره دورته | حساب | بیشکه | دا | زمونږ روزی ده | نشته د | ختمیدل | داده
ورته د پاره دغه وعدا کړی | دا زمونږ هغه ورکړه ده چه د هغه هیڅکله خلاص نشته | دا خبره خو وشوه

وَإِنَّ لِلطَّغِيَّةِ لَشَرَّ مَّاءٍ ۖ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْبِهَادُ ۖ

اوبیشکه | سرکشانو د پاره | ډیر بد حائے دورتلود | دوزخ دے | دننه به ورځی دوی هغه | پس هغه بد حائے دے
او سرکشانو له ډیر خراب حائے دورتلود | یعنی دوزخ چه دوی به ورته ورځوخی نو هغه ډیر زیات خراب مله د

هَذَا ۖ فَلْيَذُقُوهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ ۖ وَآخِرُ مِنْ شَكْلَةٍ ۖ أَرْوَاحٌ

داده | پس وڅکي دا | یشیدله اوبه | اوز دے | اود دغه علاوه | د دے په شکل | ډیر قسمونه (به وی)
دا یشیدله اوبه اوز دے دی نو دوی د اوس د دے مزه وڅکي او دغه شان نور ډیر غیزونه دی -

هَذَا قَوْجٌ مُّفْتَحٌ مَّعَكُمْ ۖ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ ۖ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ۖ

داده | یو قوچ | دننه راتلونک | تاسوسره | ددی ډیرے خوشحال نه شی | بیشکه دوی | دا خلیل دوی | دوزخ کښه
دا یوه بله ډله تاسوسره ننوزی دوی ډیرے هم خوشحال نه وی دوی په دوزخ کښه پریوتو ټکی دی

قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَأَمْرَحِبَّا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدْ مَتَّبَعُوا لَنَا فِيمَنْ

دعائی یہ وائی (بے) بلکہ ہم تاسو سے | خوشحالی نصیب نہ شی | ہم تاسو | راہنمائی کرے (دعا) | موبد پارہ | نو دیر خرابہ
ہوئی یہ وائی | ہم تاسو سے | چرے خوشحالی نصیب نہ شی | ہم تاسو خورائے (دورخ) | راہنمائی کرے (دعا) | نو دیر خرابہ

الْقَرَارُ قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا

ہستوگنہ (دعا) | دعائی یہ وائی | ۴۲ موبد پارہ | ۴۱ چاہے راہنمائی کرے (دعا) | ۴۰ موبد پارہ | ۳۹ تازیات کہہ ہفتہ پارہ | عذاب
ہستوگنہ (دعا) | دعائی یہ وائی | ۴۰ موبد پارہ | ۳۹ مصیبت چہ موبد نہ چار راہنمائی کرے (دعا) | ۳۸ ہفتہ پارہ | ۳۷ دوزخ کہے یو یہ

ضِعْفًا فِي النَّارِ وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ

دو چندانہ | ۳۶ دوزخ کہے | ۳۵ ادوی یہ وائی | ۳۴ موبد پارہ | ۳۳ چہ موبد نہ وینو | ہفتہ سہری | ۳۲ چہ شہیرل بہ موبد ہفتہ
دوہ عذاب و دکرہ - ادوی یہ چہ ہفتہ خبرہ | ۳۱ چہ موبد ہفتہ خلق (دلالتہ) نہ وینو کوم چہ بہ موبد پہ

مِنَ الْأَشْرَارِ اتَّخَذْنَاهُمْ سَخَرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ

پہ خرابہ خلق کہے | آیا موبد کو لے ہفتہ سہری | تو نے | یا | آؤ پیدلی دی | لہ ہفتہ نہ | (زمونہ) سترے -
شہیرانہ کہے شہیرل - ۳۰ موبد و پورے سے تہوے کو لے کہ نہ زمونہ نظر نہ ہفتہ | او پیدلی را و پیدلی

إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ

بیشک | ۲۹ | بروحق دی | جگرہ کول | ۲۸ دوزخیانو | دوایہ | بیشک | زہ | یو ویروئے سیم
دی - ۲۷ دوزخیانو تر میٹھے | ۲۶ جگرہ بالکل حقہ خبرہ (دعا) - تہ اعلان و کرہ چہ زہ | ۲۵ یو ویروئے سیم

وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

اوشنتہ | بل شوک معبود | سیوا (اللہ) نہ | چہ یودے | دیر غالب | رب دے | د آسمانوں | او دے
او یفر د یو غالب اللہ نہ بل ہی شوک معبود نشنتہ - ہفتہ د آسمانوں او دے زکے او دے دوی تر میٹھے

وَمَا يَنْبَغِيهِمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ أَنْتُمْ

او ہفتہ چہ دوی تر میٹھے | دیر غالب | دیر بخونکے | دوایہ | ہفتہ (قیامت) | خبرے | چہ یوئے | تاسو (خلق)
د آسمانوں و نو رب دے زبردست دے | دیر بخونکے دے - تہ دوایہ چہ ہفتہ (قیامت) | یوئے خبر دے د کوم نہ چہ

عَنْهُ مُعْرِضُونَ مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَأِ الْأَعْلَى إِذْ يَخْتَصِمُونَ

لہ ہفتہ نہ | مخگرہ خونی یی | نہ دو | ماتہ | ہیتر علم | د برنی دنیا د فرینتو | ہر کہ چہ ہفتہ یی تخت کوو
تاسو بے پروا شوی یی - ماتہ د برنی دنیا د فرینتو ہیتر خبر نہ و ہر کہ چہ ہفتہ یی پیل میٹھے (پہ پید او بت د آسمان) | تخت کوو

إِنْ يَوْحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ إِذْ قَالَ رَبُّكَ

نہ شی کو لے وئی | ماتہ | مگر داچہ | زہ | خوصوف | ویروئے سیم | بشکارہ | ہر کہ چہ د فرمائیل | ستارہ
ماتہ خود دوی پہ ذریعہ صرف ہم دانیو دے شی چہ زہ | بشکارہ ویروئے سیم - ہر کہ چہ ستارہ فرینتو نہ

لِلْمَلِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ طِينٍ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ

فرینتو تہ | چہ بیشک زہ | پید اکوونکیم | یوا انسان | لہ ختہ نہ | بیا ہر کہ چہ زہ د بریر کویم | او وپو کم
دا و وئیل چہ زہ لہ ختہ نہ انسان جوہول غواہم - بیا ہر کہ چہ زہ ہفتہ یوساہ جوہو کم او وپو کم

فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٤٧﴾ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ

پہ دے کہنے | روح خیل | پس پریوزی | دہتہ | سجدہ کوونکی | پس سجدہ ذکرہ | فرشتو
نہ روح پیکے وپوکم ، نو تاسو تول هغه تہ پہ سجدہ پریوختی . نو تولو فرشتو پہ جمع سجدہ

كُلُّهُمْ اٰجَمْعُونَ ﴿٤٨﴾ اِلَّا اِبْلِسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٤٩﴾

تولو | پہ جمع | سیوا | ذابلیس نہ | هغه تکبر وکرو | او هغه شو | له کافرانو نہ
وکرہ - خو یو ابلیس وڼه ذکرہ ځان تہ غاوردہ شو او کافر شو

قَالَ يَا اِبْلِسُ مَا مَنَعَكَ اَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدَيَّ

وے فرمائیل | اے ابلیس! | څه څیز منع کړه تہ | له دہ نہ چه تہ سجدہ ذکرہ | دہتہ | کوم چه مایید اکړو | په خپل لاس
(الله) ټپوس وکړه (چه) له ابلیس! تہ څه څیز هغه تہ د سجدہ کولو نه منع کړه کوم چه ما په خپلو لاسونو جوړ کړه

اَسْتَكْبَرْتَ اَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ﴿٥٠﴾ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي

آیا تا تکبر وکړو | یا تہ مئے | د اوچته درجه | د د وویل | زه | غوره یم | له دہ نہ | تا پیدا اکړم زه
دے ؟ آیا تہ په غرور کښه راغلے یا تہ د لوے مرتبه غاوند یم ؟ ابلیس وویل زه له دہ نه غوره یم ، زه تاد اوس نه

مِنْ تَارٍ وَوُضِعْتُ فِيهِ نَفْسٌ مِّنْ طِينٍ ﴿٥١﴾ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَاَنْتَ

له اور نه | او | تا پیدا اکړو دے | له څپه نه | وے فرمائیل | پس اوڅه تہ | دے ځای نه | پس بیشک تہ
پیدا کړه یم او دے د له څپو نه پیدا کړه دے . حکم و شو چه د دے د لبار نه بهر وځه تہ رټلے شوے

رَجِيمٌ ﴿٥٢﴾ وَاَنْ لَّعْنَتِيْ اِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٥٣﴾ قَالَ رَبِّ

رتلے شوے یئ | او بیشک | په تاياند | زما لعنت دے | تر ورځے د قیامت | د د وویل | اے زما ربه!
یئ - او په تايه د قیامت تر ورځے پورے زما لعنت دریدي - هغه وویل چه اے زما ربه! ماته

فَاَنْظِرْنِيْ اِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ ﴿٥٤﴾ قَالَ فَاَنْتَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٥٥﴾ اِلَى يَوْمٍ

پس مهلت را کړه ماته | تر هغه ورځے پورے | چه خلق دوباره راپاڅوځي | و فرمائیل | بیشک تاته | مهلت درکړه شو | تر هغه ورځے پورے
تر هغه ورځے مهلت را کړه هر که چه به مری دوباره راپاڅوځي - الله و فرمائیل چه څه تاته مهلت دے - دیوے تلک

الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٥٦﴾ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَا غُيْبَهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٥٧﴾ اِلَّا عِبَادَكَ

چه د هغه وخت | معلوم دے | د د وویل | قسم د ستا په عزت | غایبه کړه اکړم دوی | تول | سیوا ستا د هغه بندگانو
ورځے پورے - (ابلیس) وویل چه ستا په عزت م د قسم وی چه زه به دوی تول نکړه اکړم ، سیوا ستا د هغه

مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ ﴿٥٨﴾ قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ اَقُولُ ﴿٥٩﴾ لَا مَلَكٌ

له دوی نه | چه خالص کړه شوی دی | وے فرمائیل | پس م دا حق د | او هم حق | زه وایم | چه زه به ضرور ځک کړم
بندگانو نه چه مخلص دی - الله و فرمائیل چه زه درته رښتیا وایم اوزه خول رښتیا وایم چه زه به له تانه

جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبَعَكَ مِنْهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٦٠﴾ قُلْ مَا اَسْأَلُكُمْ

د ورځ | له تانه | اوله هغه چاته چه پیروی کوی ستا | له دوی | تولونه | کوايه | نه غواړم له تاسو نه
او ستا د تولو منونکو نه د ورځ ځک کړم ، (اے پیغمبره!) تہ دوايه چه زه تاسو نه په

عَلَيْهِ مِنْ أَجْرِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ۝۸۶ إِنَّ هُوَ

پہ دے | حقہ مزدوری | او نہ بیم زک | لہ تکلف کوونہ | نہ دے (قرآن)
دے قرآن باندی جہیز اجرتہ غوام | او نہ زک تکلف کوونے بیم | دا خود دنیا

إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝۸۷ وَلَتَعْلَمَنَّ نَبَأَ بَعْدِ حِينٍ ۝۸۸

مگر | نصیحت | دے | دے | او یقیناً دیر زمانہ | دے | خلقو نہ دے | حقیت معلوم شی
خلقو لہ یو نصیحت دے | او یقیناً دیر زمانہ | دے | خلقو نہ دے | حقیت معلوم شی

سُورَةُ الزُّمَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورۃ زمر پہ مکہ کے نازل شو پہ | شروع کوم پہ نوم دے | کہ تو مہربان دیر زیارم کوونے دے | دے کہ ۵۷ آیتوں آواتہ رکوع کاغذی
دے | کہ ۵۷ آیتوں آواتہ رکوع کاغذی

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝۱ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ

نازل کرے شوے | داکتاب | دے | کہ تو مہربان دیر زیارم کوونے دے | دے کہ ۵۷ آیتوں آواتہ رکوع کاغذی
نازل کرے شوے | داکتاب | دے | کہ تو مہربان دیر زیارم کوونے دے | دے کہ ۵۷ آیتوں آواتہ رکوع کاغذی

الْكِتَابِ بِالْحَقِّ فَأَعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۝۲ إِلَّا لِلَّهِ

دا کتاب | برحق | پس عبادت کرے دے | دے | کہ تو مہربان دیر زیارم کوونے دے | دے کہ ۵۷ آیتوں آواتہ رکوع کاغذی
دا کتاب | برحق | پس عبادت کرے دے | دے | کہ تو مہربان دیر زیارم کوونے دے | دے کہ ۵۷ آیتوں آواتہ رکوع کاغذی

الَّذِينَ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ

عبادت دے | خالص | او کوموچہ | نبوی دی | سیوا دے | دے | کہ تو مہربان دیر زیارم کوونے دے | دے کہ ۵۷ آیتوں آواتہ رکوع کاغذی
عبادت دے | خالص | او کوموچہ | نبوی دی | سیوا دے | دے | کہ تو مہربان دیر زیارم کوونے دے | دے کہ ۵۷ آیتوں آواتہ رکوع کاغذی

إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى ۝۳ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا

مکو دیا دے | کہ تو مہربان دیر زیارم کوونے دے | دے | کہ تو مہربان دیر زیارم کوونے دے | دے کہ ۵۷ آیتوں آواتہ رکوع کاغذی
مکو دیا دے | کہ تو مہربان دیر زیارم کوونے دے | دے | کہ تو مہربان دیر زیارم کوونے دے | دے کہ ۵۷ آیتوں آواتہ رکوع کاغذی

هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝۴ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ۝۵

پہ کومرے | کہ تو مہربان دیر زیارم کوونے دے | دے | کہ تو مہربان دیر زیارم کوونے دے | دے کہ ۵۷ آیتوں آواتہ رکوع کاغذی
پہ کومرے | کہ تو مہربان دیر زیارم کوونے دے | دے | کہ تو مہربان دیر زیارم کوونے دے | دے کہ ۵۷ آیتوں آواتہ رکوع کاغذی

لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ

کہ اگر غوشتے | کہ تو مہربان دیر زیارم کوونے دے | دے | کہ تو مہربان دیر زیارم کوونے دے | دے کہ ۵۷ آیتوں آواتہ رکوع کاغذی
کہ اگر غوشتے | کہ تو مہربان دیر زیارم کوونے دے | دے | کہ تو مہربان دیر زیارم کوونے دے | دے کہ ۵۷ آیتوں آواتہ رکوع کاغذی

سُبْحَنَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝۶ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

دے | کہ تو مہربان دیر زیارم کوونے دے | دے | کہ تو مہربان دیر زیارم کوونے دے | دے کہ ۵۷ آیتوں آواتہ رکوع کاغذی
دے | کہ تو مہربان دیر زیارم کوونے دے | دے | کہ تو مہربان دیر زیارم کوونے دے | دے کہ ۵۷ آیتوں آواتہ رکوع کاغذی

بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ

برحق | دے راتگاری شبہ | پہ ورخ | اور راتگاری | ورخ | پہ شبہ | اودہ تابہ کرل

کری دی | ہفتہ شبہ پہ ورخ | باند راتگاری | او ورخ پہ شبہ | باند راتگاری | او نور او

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ

نور | اوسپور مئی | ہریوروان دے | یو وخت | مقرر پورے | واورہ | م دے | غالب

سیور مئی نے پہ کار لکوی دی | چہ ہریو یہ نور تالکے نیوے پورے روان دی | یاد ساتہ چہ ہفتہ غالب دے

الْغَفَّارُ ۝ خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا رُوحَهَا

بخونیکے | دہ پید اکری تاسو | لہ یوکس (آدم) نہ | بیا | دہ پید اکری | لہ دہ نہ | بی بی ددہ

دیر بخونیکے | ہفتہ تاسو دیون نہ راپید اکری | بیلے دہفتہ دہان نہ ورلہ جوہری پید اکری او

وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَخًا وَنَخْلًا وَمِمَّا كَرِهَ لَكُمْ طَهُرًا ۚ لَقَدْ وَضَحْنَا لَكُمُ

اوشکتے راویں | تاسو پارہ | لہ خاروونہ | اتہ | جدہ | پید اکری | پہ خیتو کے

تاسولہ نے پہ خاروو کے اتہ جوہے پید اکری | ہفتہ تاسو ستاسو د میندو پہ خیتو

أَمْهَاتِكُمْ خَلَقًا مِّن بَعْدِ خَلْقِ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثِ

ستاسو د میندو | دیو قسم پید اکول | پس لہ | (بل قسم) پید اکولونہ | پہ تیارو | دریو کے

کینے پہ مختلفو مرحلو کینے پہ دریو تیارو کینے دنہ پید اکری

ذِكْرُ اللَّهِ رَبِّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ قَاتِي تُصْرِفُونَ ۝

ہم دے کہ اللہ | رب ستاسو | ہم ددہ دہ | بادشاہی | بل شوک معبود نشنہ | سیوا ددہ نہ | پس کوم خوا | گروے شئی تاسو

ہم دا اللہ ستاسو رب کہ بادشاہی یوازے دہفتہ دہ | دہفتہ نہ سیوا بل معبود نشنہ نو بیا تاسو کوم خواروان یو

إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ

کہ پھر تاسو انکار کوئی | نو بیشک | اللہ | بے نیازہ دے | لہ تاسونہ | او دے نہ خوبو | خیلوبند کا نو پارہ | کفر

کہ پھر تاسو ناشکری کوئی نو یاد ساتی چہ | اللہ تاسونہ بے پروا دے | او ہفتہ خیلوبند یا نو لہ کفر نہ خوبو

وَأِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ ۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ

او کہ پھرے تاسو شکر کوئی | نو خوبو ہفتہ | تاسو د پارہ | او نہ بہ اوچتوی | ہیٹ اوچتو کے | بار | دبل چا

او کہ تاسو شکر او باسی نو ہفتہ نے درلہ خوبو | او (واورہ) | ہیٹو بوج اوچتو کے بہ دبل بوج نہ اوچتوی

ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

بیا بہ | طرف د رب ستاسونہ | ستاسو د پس تل دی | بیا بہ ونبائی تاسونہ | ہفتہ خہ | چہ تاسو بہ کول

بیا بہ تاسو خیل رب تہ پستہ ورخی | نو ہفتہ بہ درتہ ستاسو تو ل کارونہ | (یو پہ یو) بناف

إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا

بیشک دے | بوجہ دے | پہ رازو نو د سیو | او ہر کلہ چہ ورسیری | انسان تہ | فہ تکلیف | نو بلی

ہفتہ تہ دزدو نو پت رازونہ پہ ہنہ شان معلوم دی | او کہ چہ انسان تہ فہ تکلیف ورسیری نو خیل رب تہ

رَبِّهِ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ

خدا رب | پہ رجوع کو لو | ددہ طرفتہ | بیا | ہر کہ چہ | ورکری دہ تہ | خہ نعمت | لہ خیل طرفتہ | نو دے میر کری
رجوع شی او دہ ہفتہ بلنہ کوی ، بیا چہ ہفتہ ورلہ د خیل طرف نہ نعمت ورکری ، نو ہفتہ خبرہ میرہ

مَا كَانَ يَدْعُوًا إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّيُضِلَّ

ہفتہ چہ دعالے کولہ | دہفتہ | لہ دے نہ ورائی | او دہ مقرب کری | اللہ دپارہ | شریکان | دپارہ دچہ گمراہ کری
کری د کولہ دپارہ چہ لے ورائی بلنہ کولہ او خدا لے لہ شریکان جوہول شروع کری ، نتیجہ لے داشی چہ نو

عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَتَّبِعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ۝

داللہ دلامے نہ | وواہ | فائدہ داخلہ | پہ خیل کفر سرہ | لبرہ | بیشک تہ | لہ دوزخیانو نہ بیے -
خلق دہفتہ دلالہ نہ گمراہ کری تہ وواہ چہ د خیل کفر نہ یو خور لے فائدہ اوچتہ کری ، بیشک تہ دوزخی بیے -

أَمَّنْ هُوَ قَانَتْ أَنَاءُ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ

آہا ہفتہ شوک چہ | عبادت کو دیکھو | د شے پہ وختونو کینے | پہ سجدہ | او پہ ولاہیہ | ویریری | لہ آخرت نہ
(کیا داسے سہ غورہ دے) یا ہفتہ چہ د شے پہ وختونو کینے پہ سجدہ پروت او پہ قیام ولاہوی د آخرت نہ ویریری

وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ

او امید لری | د رحمت | د رب خیل | وواہ | آیا | برابر دی | ہفتہ خلق چہ | پوہیری
او د خیل رب د رحمت امید واری ، نو تہ وواہ چہ آیا پوہہ خلق او نا پوہہ

وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولَ الْأَلْبَابِ ۝ قُلْ يُعْبَادُ

او ہفتہ خلق چہ | نہ پوہیری | بیشک | نصیحت قبولی | خاوندان د عقل | وواہ | اے زمانہ گانو
کسان یو برابر دی - نصیحت خوبس ہفتہ شوک قبولی چہ عقلمند وی - وواہ اے زمانہ ممانسو

الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ

چہ | ایہا راؤ دے تاسو | ویریری | د خیل رب نہ | دپارہ دہفتہ خلقو | کو موچہ نیکی وکریہ | پہ دے
بند کا نو! د خیل رب نہ ویرہ کوئی - شوک چہ پہ دے دنیا کینے نیکی وکری ہفتہ لہ نیکی

الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى

دنیا کینے | نیکی بدلہ دہ | او زمکہ | داللہ | فراخہ دہ | بیشک | پورہ بہ ورکریہ شی
بدلہ مقرر دہ | او داللہ تعالیٰ زمکہ ارتہ بیرتہ پرتہ دہ (یاد سائتہ چہ) کو م خلق د صبر

الصَّابِرُونَ أَجْرُهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ

صبر کوونکو تہ | ددوی اجر | بے حسابہ | وواہ | بیشک ماتہ حکم شوے د | چہ زہ عبادت وکرم | داللہ
نہ کارا خلی ہفتہ لہ بے حسابہ اجر او ثواب مقرر دے - تہ وواہ چہ ماتہ دا حکم شوے د چہ داللہ تعالیٰ عبادت و

مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۝ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ۝

خالص کرے | ہفتہ دپارہ | دین | اوماتہ حکم شوے د | چہ یم د زہ | اول | د مسلمانانو
پہ شان کو م چہ عبادت خالص ہفتہ لہ ساتم او دا حکم راتہ شوے د چہ پہ مسلمانانو کینے د اول (بشیر) مسلمان یم

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ قُلِ اللَّهُ

دوایہ | چہ بیشک زہ ویریریم | کہ چہ زہ نافرمانی و کیم | دخیل رب | لہ عذاب نہ | دیوے درے لوئے | وواہ | خامنہ اللہ
وواہ چہ کہ زہ دخیل رب خبرہ و نہ منم نو د قیامت | دلوئے و رے د عذاب نہ ویریریم - وواہ چہ زہ خود اللہ

أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ۝ فَأَعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ ۝ قُلْ

زہ عبادت کوم | خالص کرے دہ د پارہ | خیل دین | پس تاسو عبادت کوئی | دچاہہ تاسو غواہی | لہ د نہ سیرا | وواہ
عبادت پہ دے شان کوم چہ خیل عبادت خالص ہفتہ پہ نوم ساتم نو تاسو دہفتہ نہ سیرا ہر چاہہ چہ غواہی دہفتہ عبادت کوئی وواہ

إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

بیشک | زیان کاران | ہفتہ خلق دی | چہ زیان کئے وچل | خیل خانو نہ | او خیل کوروالا | پہ درم | د قیامت
چہ تاوانیان ہفتہ کسان دی | چہ خیل خانو نہ | او خیل خیل خانہ نے د قیامت پہ ورثہ تاواذ - کرہ

أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ۝ لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ

داورہ ! | ہم دادے | ہفتہ نقصان | ہنکارہ | دوی د پارہ | ددوی د پاسہ نہ (م) | سائبانہ وی
یادساتہ ! چہ ہم دغہ غرگند تاوان دے - ہفتوی لہ بہ د پورتنہ نہ ہم داور شعل وی

مِّنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ۚ ذَٰلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ ۚ يُعْبَادُ

د اوس | او ددوی د لاندی (م) | سائبانہ نہ (م) دا (خبرہ) د | ویروی اللہ لہ کہ نہ | خیل بندگان | اے زمانہ بندگان
او د لاندی نہ بہ ہم د اوریلے وی - دا ہفتہ خیل دے چہ اللہ تعالیٰ پیسہ خیل بندیان ویروی (ن) زمانہ بندیان

فَاتَّقُوا ۝ وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا

ویریروی لہ مانہ | او کوم خلق چہ | خان و ساقی | لہ شیطاناتو نہ | چہ دوی د عبادت و کرہ ددک | او رجوع لے و کرہ
زمانہ ویرہ و کرہ - او خوک چہ د شیطانات عبادت نہ خان پہ ددہ ساقی ، او اللہ تعالیٰ تہ رجوع

إِلَى اللَّهِ لَهُمْ الْبُشْرَىٰ ۚ فَبَشِّرْ عِبَادَ ۝ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ

اللہ طرف نہ | دوی د پارہ | زیرے دے | پس زیرے و کرہ | زمانہ بندگان | ہفتہ چہ | آوری | خبرہ
کوی - ہفتوی د زیری لائق دی نو زمانہ بندیانو نہ زیرے و کرہ - خوک چہ خبرے نہ غورہ ددی او پہ بنو بنو

فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمْ

بیا پیروی کوی | ددہ د پیرو بنو خبرو | ہم دادی | ہفتہ خلق چہ | ہدایت کرے ددوتہ | اللہ | او ہم دا خلق دی
خبرو باندی عمل کوی - ہم دغہ کسان دی چہ اللہ ورتہ ہدایت کرے دے او ہم دغہ کسان د عقل

أُولَٰئِكَ الْآلِيَابُ ۝ أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنْقِذُ

عقل والا | پس آیا ہفتہ کس | چہ ثابتہ شوہ | پہ ہفتہ باندی | کلمہ د عذاب | پس آیاتہ | خلاصہ
خاوندان دی - آیا پہ چاہہ د عذاب خبرہ ثابتہ شوہ دہ - نو آیا تہ دوزخیان د عذاب

مَنْ فِي النَّارِ ۝ لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ

ہفتہ خوک چہ | پہ اور کتبہ | لیکن | کوم خلق چہ | ویریری | دخیل رب نہ | ہفتوی د پارہ | بالا خانہ دی
نہ خلاصہ شہ ؟ البتہ خوک چہ دخیل رب نہ ویریری - ہفتوی لہ بالا خانہ مقررے دی

مَنْ فَوْقَهَا عَرْفٌ مَبْنِيَةٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَّ اللَّهُ

۲۳۵ پاسه د هغه | نورے بالا خانے | جو پے شو | بهیوی به | لاندی د هغه | نهرونه | داوعد د | د الله

۲۳۶ لایخلف الله الیبعاد ۲۳۷ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللَّهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً

خلاف نه کوی | الله | له وعدے نه | آیانه دی کتلی نا | چه هم الله | بنکته راو لیرے | له آسمان نه | اویہ

۲۳۸ فَسَلَكَهُ يَنَابِيعٌ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ

۲۳۸ فسلكه يناابيع في الارض ثم يخرج به زرعاً مختلفاً ألوانه

۲۳۹ ثُمَّ يَهْبِجُ فِتْرَتَهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا إِنَّ فِي ذَلِكَ

۲۳۹ ثُمَّ يَهْبِجُ فِتْرَتَهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا إِنَّ فِي ذَلِكَ

۲۴۰ لَذِكْرَى لَأُولَى الْأَلْبَابِ ۱۱۱ أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ

۲۴۰ لَذِكْرَى لَأُولَى الْأَلْبَابِ ۱۱۱ أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ

۲۴۱ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّن رَّبِّهِ فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُم مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ

۲۴۱ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّن رَّبِّهِ فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُم مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ

۲۴۲ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۲۴۳ اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا

۲۴۲ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۲۴۳ اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا

۲۴۴ مُتَشَابِهًا مَّثَانًى تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ

۲۴۴ مُتَشَابِهًا مَّثَانًى تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ

۲۴۵ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُدَىٰ

۲۴۵ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُدَىٰ

۲۴۶ اللَّهُ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ

۲۴۶ اللَّهُ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ

۲۴۷ عَرْفٌ مَّأْدُومٌ ۲۴۸ وَلَقَدْ جَاءُوكَ بِالْحَقِّ يَدْعُوكَ إِلَىٰ

۲۴۷ عَرْفٌ مَّأْدُومٌ ۲۴۸ وَلَقَدْ جَاءُوكَ بِالْحَقِّ يَدْعُوكَ إِلَىٰ

مِنْ هَٰذَا ۖ أَفَمَنْ يَتَّبِعِيْ بَوَجهِهِ سُوْءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

خوک ہڈایت و رکونیک | پس آیا ہندس | چہ ٹپ کوی | پہ مخیل سرہ | د خراب | عذاب نہ | پہ ورخ | د قیامت

لَا یَبْرُءُ نَفْسِیْ۔ آیا خوک چہ د قیامت پہ ورخ | د خیل مخ پہ ذریعہ خان د سخت عذاب نہ بچ کول و غزای

وَقِيلَ لِلظَّالِمِیْنَ ذُقُوْا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ ۖ كَذَّبَ الَّذِیْنَ

او وہ ویلہ شی | ظالم فونہ | و خکی تاسو | ہفہ خہ | چہ تاسو بہ کول - | دروغ گنری وو | ہفہ غلوچہ

اوداسے ظالم فونہ یہ حکم و شی چہ اوس تاسو خیل عل خونند و خکی (نو آیا دو ہفہ چاسو برا بریت شی چہ آئے وی؟) د دوی نہ و لایم

مِنْ قَبْلِهِمْ فَاتَّهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا یَشْعُرُوْنَ ۖ فَآذَاهُمْ

لہ دوی نہ و لایم وو | نورغ پہ دوی باند | عذاب | لہ ہفہ خائے نہ | چہ د دوی گمان نہ دو | پس و خکولہ دوی

مِنْ قَبْلِیْ (پیغبران) دروغزن کزلی وو نو داسے ناگہانی عذاب پہ رلغ چہ د هغوی پہ خواطر کئے ہم نہ وو نو اللہ تعالیٰ هغوی

اللَّهُ الْخَزِیْ فِي الْحَیْوةِ الدُّنْیَا ۖ وَلِالْعَذَابِ الْآخِرَةِ اَکْبَرُ ۚ کُوْا کَانُوا

اللہ | رسوائی | پہ ژوند د دنیا کئے | او عذاب | د آخرت | دیر لوئے دے | کاش اودی

تہ دے د دنیا پہ ژوند کئے د ذلت مزہ و خکولہ ، او د آخرت عذاب خود دیر لوئے دے | کاش اودی

یَعْلَمُوْنَ ۖ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِيْ هَٰذَا الْقُرْآنِ مِنْ کُلِّ

پوھیلے | او بیشک مونو بیان کول | خلق و پارک | پہ دے قرآن کئے | دھر قسم

پوھیلے - او مونو پہ دے قرآن کئے خلقو تہ ہر قسم بشہ بشہ مضمونونہ بیان کری

مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ یَتَذَكَّرُوْنَ ۖ قَرَأْنَا عَرَبِیًّا غَیْرِ ذِی عَوْجٍ

مثالونہ | د پارہ دے پہ دوی | نصیحت حاصل کری | قرآن | عربی | بے عیبہ

دی | چہ نصیحت ترے نہ واخلی - داعری قرآن دے چہ د ذرے ہومرہ کریج پہ کئے نشہ

لَّعَلَّهُمْ یَتَّقُوْنَ ۖ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِیْهِ شُرَکَآءُ

بنائیری چہ دوی | پڑھیز گاران شی | بیان کرو | اللہ | یومثال | یو داسے ستر غلام دے | چہ پکے | دیر شریکان دی

چہ دوی (پرسے) خانونہ بچ کری - اللہ تعالیٰ یومثال بیانوی - چہ یوسرے دے چہ خوتنہ - پکے شریک دی

مُتَشَکِّسُوْنَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ ۖ هَلْ یَسْتَوِیْنَ مَثَلًا

پہ خیل میخ کئے مخالف | او یو غلام دے | سالم | دیوسری | آیا | دادوارہ برابر دی | پہ مثال کئے

او دیوبل سرہ ضد ساقی - او یوبل سرے دے چہ سالم د یو مالک مال دے آیا دے دوارو حال یو برابر کیدے شی

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ۚ بَلْ اَکْثَرُهُمْ لَا یَعْلَمُوْنَ ۖ اِنَّکَ مَیِّتٌ وَّ اَنَّهُمْ

تول تعریف | اللہ د پارک دے | بلکہ | اکثر لہ دوی نہ | نہ پوھیری | بیشک تہ دے | مرکید وکے پیے | او بیشک دے دے

تول تعریفونہ اللہ لہ دی - بلکہ پہ دوی کئے اکثر خلق نہ پوھیری - بیشک تہ بہ ہم مرے او دوی بہ ہم

مِنْ هَٰذَا ۖ

أَفَمَنْ

یَتَّبِعِیْ

بَوَجهِهِ

سُوْءَ

الْعَذَابِ

یَوْمَ

الْقِيَمَةِ

وَقِيلَ

لِلظَّالِمِیْنَ

ذُقُوْا

مَا

كُنْتُمْ

تَكْسِبُوْنَ

كَذَّبَ

الَّذِیْنَ

مِنْ

قَبْلِیْ

فَاتَّهُمُ

الْعَذَابُ

مِنْ

حَيْثُ

لَا

یَشْعُرُوْنَ

فَآذَاهُمْ

اللَّهُ

الْخَزِیْ

مِنْ هَٰذَا ۖ

أَفَمَنْ

یَتَّبِعِیْ

بَوَجهِهِ

سُوْءَ

الْعَذَابِ

یَوْمَ

الْقِيَمَةِ

وَقِيلَ

لِلظَّالِمِیْنَ

ذُقُوْا

مَا

كُنْتُمْ

تَكْسِبُوْنَ

كَذَّبَ

الَّذِیْنَ

مِنْ

قَبْلِیْ

فَاتَّهُمُ

الْعَذَابُ

مِنْ

حَيْثُ

لَا

یَشْعُرُوْنَ

فَآذَاهُمْ

اللَّهُ

الْخَزِیْ

فِي

الْحَیْوةِ

الدُّنْیَا

وَلِالْعَذَابِ

الْآخِرَةِ

اَکْبَرُ

کُوْا

کَانُوا

یَعْلَمُوْنَ

وَلَقَدْ

ضَرَبْنَا

لِلنَّاسِ

فِيْ

هَٰذَا

الْقُرْآنِ

مِنْ

کُلِّ

مَثَلٍ

لَّعَلَّهُمْ

یَتَذَكَّرُوْنَ

قَرَأْنَا

عَرَبِیًّا

غَیْرِ

ذِیْ

عَوْجٍ

لَّعَلَّهُمْ

یَتَّقُوْنَ

ضَرَبَ

اللَّهُ

مَثَلًا

رَّجُلًا

فِیْهِ

شُرَکَآءُ

مُتَشَکِّسُوْنَ

وَرَجُلًا

سَلَمًا

لِرَجُلٍ

هَلْ

یَسْتَوِیْنَ

مَثَلًا

اَلْحَمْدُ

لِلّٰهِ

ۚ

بَلْ

اَکْثَرُهُمْ

لَا

یَعْلَمُوْنَ

ۖ

اِنَّکَ

مَیِّتٌ

وَّ اَنَّهُمْ

یَوْمَ

الْقِيَمَةِ

عِنْدَ

رَبِّکُمْ

تَخْتَصِمُوْنَ

ۚ

یَا

بَشِیْکَہ

تَاسُوہ

ۚ

پہ

ورخ

د

قیامت

ۚ

پہ

نزد

درب

خیل

د

دیوبل

سرہ

جگہ

کوی

ۚ

یَا

بَشِیْکَہ

تَاسُوہ

ۚ

پہ

ورخ

د

قیامت

ۚ

پہ

نزد

درب

خیل

د

دیوبل

سرہ

جگہ

کوی

ۚ

یَا

بَشِیْکَہ

تَاسُوہ

ۚ

پہ

ورخ

د

قیامت

ۚ

پہ

نزد

درب

خیل

د

دیوبل

سرہ

جگہ

کوی

ۚ

یَا

بَشِیْکَہ

تَاسُوہ

ۚ

پہ

ورخ

د

قیامت

ۚ

پہ

نزد

درب

خیل

د

دیوبل

سرہ

جگہ

کوی

ۚ

یَا

بَشِیْکَہ

تَاسُوہ

ۚ

پہ

ورخ

د

قیامت

ۚ

پہ

نزد

درب

خیل

د

دیوبل

سرہ

جگہ

کوی

ۚ

یَا

بَشِیْکَہ

تَاسُوہ

ۚ

پہ

ورخ

د

قیامت

ۚ

پہ

نزد

درب

خیل

د

دیوبل

سرہ

جگہ

کوی

ۚ

یَا

بَشِیْکَہ

تَاسُوہ

ۚ

پہ

ورخ

د

قیامت

ۚ

پہ

نزد

درب

خیل

د

دیوبل

سرہ

جگہ

کوی

ۚ

یَا

بَشِیْکَہ

تَاسُوہ

ۚ

پہ